

FRATIA

2084

On. Palatul Cultural

Arad

Redacția și administrația:
Timișoara I.
 Str. Lonovici No. 2

Telefon:
 Redacția și administrația 16-00
 Tipografia 14-69

Cotidian
**Banatului și al
 graniței de Vest**

Preț: 800 lei, pe 6 luni: 500 lei.
 Pentru preop, învățători, notari și țărani 500 lei.
 Pentru autorități și instituții: 1000 lei.
 Pentru întreprinderi: 2000 lei.

Apare sub egida
„Astei Bănățene“

NAȘTEREA DOMNULUI

venirea pe pământ a
 lui Dumnezeu, pe ca-
 intrupării Sale în Iisus
 stos, Mântuitorul lumii,
 semnat răsăritul lumi-
 unei cunoștințe noi în
 e.
 cunoștința, înainte de
 e, a Unuia adevăratu-
 Dumnezeu, a cărei lu-
 a spulberat întunere-
 păgânătății și al atâtor
 scrieri în cele ale credin-
 religioase.
 credința într'un singur
 Dumnezeu, Ziditorul a toa-
 ptura, văzută și nevă-
 Părintele iubitor și
 al tuturor oamenilor
 deosebire și Ocârmul-
 a toată lumea a adus
 ne o mai luminată cu-
 tere a rostului lumii
 omului într'ansa, cu
 gerea deosebirilor din-
 om și om cu porunca
 virii tuturor, prin lu-
 față de Dumnezeu și
 te aproapele.
 sârșitul Cel de sus și
 ele Dreptății a lumi-
 și păreri despre bine
 tia nou, stabilind începutu-
 și culmile unei adevă-
 moralității, în haosul
 r concepții filosofice,
 tincioase în a pune la
 până adeptilor lor
 tiumile prielnice unei
 desăvârșiri morale și
 obândirii fericirii atât
 ult râvnită.
 evărul și Binele, cobo-
 e Isus din Cer, dela
 ul a toată desăvârșit-

rea intelectuală și morală,
 trebuia să covârșească ori-
 ce năzuinți omenești, până
 atunci nesatisfăcute.

Așa se explică strălucita
 biruință a învățăturii lui
 Iisus în lume, intrarea ei
 triumfală în sufletele ome-
 nilor. Așa rolul decisiv
 ce l-a avut creștinismul în
 îndrumarea destinului ome-
 nirii, în cursul dezvoltă-
 rii ei istorice. Și totașa eșe-
 cul tuturor acelor care,
 dela Irod și până azi, au
 încercat și încearcă să
 sfîngă lumina ce a strălu-
 cit în Vifleem și se revar-
 să, de atunci și până în
 veac, ca o mângâiere și în-
 tărare pentru toți ceice pri-
 vese spre ea cu cucernică
 înțelegere și sinerită cre-
 dință.

Neamul nostru româ-
 nesc s'a lăsat mereu călău-
 zit de această lumină mân-
 tuitoare, dela începutul
 existenței sale și până azi.

Sângele celor mai buni
 i ai lui s'a vărsat cu îm-
 belșugare pentru apărarea
 comorilor duhovnicești a-
 duse în lume de Iisus Mân-
 tuitorul.

Bravii noștri ostași lup-
 tă și azi cu vitejie pentru
 apărarea Legii Lui.

Pentru vrednicia lor
 Prăznicul Nașterii Lui
 Hristos trebuie să fie de fo-
 ios Neamului și Țării.

VASILE
 Episcopul Timișorilor

Colindă

Din porunca vremilor
 Ca să 'ntindă pod de veac
 Pentru neamul meu sărac, —
 Albă floare de argint
 Pe 'ntunerec de pământ

Și în suflete ne-a pus
 Gândurile lui Isus.
 Din izvorul de colinde
 Calea dorului se 'ntinde
 Din graiul chemărilor,

Din lumina zărilor,
 Naștere în duh curat
 Suflet alb neîntinat
 Haină nouă pentru cer.
 Lerul, Doamne Ier...
GRIGORE BUGARIN

DAȚI CU TOTII PENTRU „AJUTORUL DE IARNĂ”

Dumnezeiasca ordine a lui Isus

de G. M. IVANOV

Dorul chinuitor al omenirii până la venirea lui Isus în lume a fost dor de ordine. Luminat de o filozofie foarte subtilă, ale cărei judecăți dăinuiesc încă în gândirea contemporană, omul nu putea, totuși, să-și dea conceptul ordinii și să-l formuleze definiția desăvârșită. De aceea, el se rătăcea în confuzia, care rezulta din amestecul definițiilor despre ordine, pe care unii gânditori o vedeau în armonia lumii fizice, alții — în euforia sentimentală, iar alții în simfonie simfiriilor morale. Dar toate aceste judecăți erau cuprinse în marea și exasperanta controversă, care făcea din ideea ordinii — un simplu dor, o așteptare, încordarea de a lămurii un amurg.

Cât de departe era omul gânditor de conceptul ordinii sociale, de sistemul ierarhiilor pământestii, care trebuia stabilizată cu elemente fixe de gândire și de viață, într-o lume peste care domnea întunecul.

Isus a înlăturat aceasta stare. Isus a adus în lume ORDINEA. Isus i-a dat definiția, i-a evidențiat substanța și i-a proclamat caracterul etern. Încă mai mult — Isus i-a lămurit originea divină. Cu Isus începe dumnezeiasca ordine a lumii, a lumii celei văzute, a celei nevăzute, a celei nedespărțite.

Ordinea lui Isus se exprimă prin construcția impecabilă a cosmosului. După catastrofa din Paradis, când după păcătuirăa neaco s'a revorsat peste toată creaținea lui Dumnezeu fiulul păcatului restaurarea paradiziană a Cosmosului a trebuit să înceapă cu reintroducerea în el a ordinii a întăii, a celei desăvârșite, desăvârșită în originea în concepția și în efectele sale — ordinea lui Isus. Nu putea Isus să vină spre a mântui pe om, și să-l lase într-un univers bolnav. Ci, dimpotrivă, a vindecat universul în infinitul său de spațiu și de timp, umplându-l cu divinitate, cu viață nestricăcioasă, cu imboldul armoniei nelăcătate. Și în acest cosmos, a dat omului toate puterile de sentiment și de voință — pentru a dori și a năzu spre ordine, pe care a dat-o El, ca Dumne-

zeu. Adică spre starea, în care omul se simte armonizat cu universul din care el este o prea mică particică, cu societatea al cărei membru conștient devine în cursul evoluției sale și cu propria sa conștiință, în care se arată însuș Tatu cel Cresc.

Așa dar, dumnezeiasca ordine a lui Isus nu este o simplă desfășurare logică a unui silogism teologic, și nici o poveste de vizionari religioși.

Ordinea lui Isus este realitatea cea mai concretă, este fundamentul, pe care se înalță construcția lumii, este substanța care se găsește dincolo de fenomenalitatea aparentă a vieții.

Dumnezeiască este ordinea lui Isus și oricare altă ordine, care nu este de la Isus, nu este ordine, este o ipostază nouă sau veche dar pururea înșelătoare a haosului, este o negare a lui Dumnezeu. Deci este o afirmare a lui Satana, a „Prințului lumii acesteia“.

Simplu și cu o expresivitate absolută a spus Isus: „Eu sunt calea, adevărul și viața“ — adică aceasta trinitate exprimă dumnezeiasca ordine a Fiului lui Dumnezeu.

Calea lui Isus nu ne duce nicidecum la nicio prăpastie, fizică, morală, socială. Ea ne duce, prin spațiile multe și diferite ale vieții, mereu cu sentimentul ordinii în suflet, mereu cu lumina ordinii în cuget. Calea lui Isus este calea ordinii dumnezeiești, pe care mergând individual sau colectiv, înjupțuim unul din dorințele noastre ideale omenestii.

Calea lui Isus ne duce, deci, la ADĂVĂRUL dumnezeiesc, cu care trăim în spirit și timp. Adevărul lui Isus este principiu al vitalității noastre morale și el ne dă liniștea filozofică, certitudinea a cunoașterii sură greșală a tainelor vieții. Adevărul lui Isus ne dă lumina absolută, care se conține numai ca ordine și ca putere, ce orânduiește toate planurile nestabile ale existenței. Și, înfăptuind, ordinea lui Isus, însuș Isus ne dă și plenitudinea vieții, care este a treia temelie a ființei.

Accete lămuriri sunt necesare oricărui om, care așteaptă să vadă cu ochii

inflăcărâți pacificarea lumii într-o ordine nemai turburată niciodată, de nimeni și de nimic.

Românii, ca popor care a stat în preajma lui Isus, încercând să-L înțeleagă fără greșală și să-L transforme în principiu de viață, înțeleg că neamul nostru întreg face acum sforțările de suflet, de voință și varsă preascumpul său sânge tocmai pentru a restabili, pe cât depinde de el, ordinea lui Isus în lume, dumnezeiasca ordine a lui Isus.

Adică ACEEA, pe care au vestit-o îngerii ca pe o bucurie din Cer, în clipa în care Dumnezeu se făcea om ca să dea prin suferințele Sale de mai târziu, consacrarea sublimă și unică a ordinii Sale eterne.

Un apel

Obiceiul e, ca la Sfintele sărbători Anul Nou, cunoscuții să-și trimită verse urări de bine și feliicitări. Credeți că azi, e mult mai nimerit, ca aceste feliicitări să fie rescumpărate în bani, scopul augmentării fondului „Ajutor de iarnă“.

În acest scop ziarul „Dacia“, deschide o rubrică și roagă pe toți cei cari crănușă nimerită această acțiune, să trimită bolul lor administrației ziarului nostru care la rândul său va varsa sumele de ganelor în drept.

„DACIA“
 Au răscumpărat feliicitările de sărbători și Anul Nou:
 D. Sabin Evtuțianu, Insp. gen. scol. 500
 S. Cioflec, inspector școlar 500
 Dr. Nicolae Ilieșiu, prof. 500
 Virgil Dalea, director 500

Să cinștim trecutul

Găsindu-mă într-o situație cu răspundere spuneam: „poporul ce nu-și cinștește marii săi oameni, șeji și mari băroași de stat și de cultură, unește vrednic de rodul muncii acestora“. Mergeam anume cu gândul la trecut, la ai noștri, mari băroași și imi pusesem în gând de a stărui pentru ridicarea de monumente în Timișoara tuturor acestora, cari au binemeritat dela „Patrie“ și neam: Regele Carol I., Regele Ferdinand I., Regina Maria, Andrei Mocioni, Aurel C. Popovici, Ion I. C. Brătianu și alții.

Gândul nu s'a putut realiza nici măcar în parte, căci veniseră timpuri vitrege, cu alte griji și gândul gând a rămas, iar noi feliicitii beneficiari ai faptelor lor mărețe și îngrășii spectatori ai monumentelor „aere perennia“, ce ei însiși și-au ridicat.

Evident, că amărăciunea sufletului celor copleșiți de gândul manifestării recunoștinței nu va dispărea până ce nu-l vor vedea realizat și mereu vor stărui pentru aceasta realizare, îndemnați tot de „El“, cari prin faptele și

sufletul lor nemuritor sunt încă și în preajma noastră; mângăere, ce o dăm a o putea avea, deoarece nu poate închipui nici de cum, că un suflet pierde cu desăvârșire. Anume: un fenomen (prezența și faptele lor), nu poate deveni nereal prin aceea că trece în trecut, căci dacă așa s'ar petrece lucrul atunci trecutul ar fi pur și simplu și ori ce sens nereal, tot atât de nereal, și ceea ce n'a fost niciodată; cu alte cuvinte: n'ar mai exista realitate. Ori prezența și faptele lor sunt reale, erau și sunt văzute, deci ele trăesc, dacă nu direct prin amintire și prin această criptă a faptelor admirate participă oarecum necontent la menținerea și dezvoltarea mai departe a lucrurilor a gândurilor născute în legătură „El“.

De aici am speranța, că sub acest demn permanent, cândva totuși ne va dovedi și noi popor, vrednic de acei mari băroași ai noștri. Vom pune stărui și obol și cereri către Tatăl Cresc ne aducă cât de curând moment prielnic. ALEXANDRU MARTA

Disciplina socială a românilor din Ardeal și Banat, înainte de războiu, a pus la punct pe toți indivizii. Moralul ridicat colectiv a făcut ca tot insul să aibă un obraz. Cunoșcându-ne puterile proprii în toată goliciunea lor, debarasați de orgoliul atâtor vanități nejustificate, motorul acțiunilor generației de după război ce a dat o pleiadă de tipuri parvenite, adevărată plagă socială, vrând nevrând, ne-am supus acestei ordine sociale.

Iar această ordine s'a confundat cu disciplina națională încă dela începutul zămislirii noastre. În viața publică ardeleană bănăneană se scurgeau toate părțile din adâncimile sufletului românesc colectiv. Psihologia maselor românești era stăpânită de forțele instinctive de conservare ale rasei. Și aceasta numai printr-o lentă evoluție socială, adaptându-se cu multă precauțiune în mod biologic, condițiilor de viață vecinilor între popoare.

Poporul românesc a dat dovadă de aceste însușiri de rasă, străbătând într-o unitate de simțire și gândire, veacurile și făcând clasă socială conducătoare, fără putere centralizatoare politică ori chiar îndrumări venite dintr-un anumit focar de cultură românească.

Din afara, în ochii străinilor, ca și înaintea unor anumiți sociologi români, poporul românesc de mult era condamnat pentru conservatismul său proverbial. Massa populară era privită ca o hoardă nedisciplinată de valahi, o societate primitivă de oameni apatici, insensibili tuturor mișcărilor de reforme mari sociale. În aparență era imobilitate. În internul, în miezul acestui popor, dimpotrivă, cloceala o intensă viață plină de viață, cumintenie, stăpânită de o morală socială categorică, românească.

Importanța socială a credințelor și obiceiurilor populare

de I. Teicu

Psihologia masei noastre presta orice analiză și prezintă prin coeziunea indivizilor, uniformitatea de simțire, prin căstrarea tuturor credințelor, obiceiurilor, patrimoniul tradițional, o comunitate perfectă. Această comunitate a știut să renunțe la toate sugestiile venite din afară ce nu cadrau cu filozofia ei de viață.

Bietul popor românesc, ca o buruiănă ce țarna se usucă ca primăvara să încolțească cu mai mare putere de viață, singur și-a croit drumul. N'a descălicat nicidecum, n'a fugit înaintea nimănui. A rămas acolo, unde l-a ținut soarta, purtându-și jugul și amarul ori feliicitarea lui modestă cu mult calm și liniște sufletească. N'a participat la primenițiile epocale de reforme ori revoluții, pentru că acestea nu s'au făcut după măsura lui, n'au fost potrivite structuri lui intime sociale. Și a fost bine așa.

Solidaritatea românilor a depins de tăria credințelor și obiceiurilor populare, răspândite cu uimitoare asemănare peste tot cuprinsul pământului românesc. Din aceste credințe izvoresc morală socială, filozofia, concepția lui integrală asupra universului și a omului în lume.

Pentru români obiceiurile sunt adevărate instituții sociale. Combaterea lor prin diverse conferințe în numele anumitor științe pozitive, făcute de persoane dubioase, în cadrul asociațiilor ori ligi culturale, este fără rost. Nu numai

că nu-și ating ținta dorită ci fac ravagii în sufletele oamenilor dela țară. Li se ia ceva scump din profunzimile, din tainele mari ale sufletului și nu li se dă în schimb nimic. Românul nu se poate rupe din cadrul lui colectiv. Aprecierea lui individuală se confundă în calitățile lui sociale.

Praznicele moșilor noștri cari țineau trei — patru zile erau conveniri sociale, prietenii, slugile casei, își tămăceau gândurile. Treceau în revistă evenimentele anului. Luau hotărâri comune pentru treburile publice.

Șezătorile erau adevărate ședințe literare. Prin descântece femeile oamenilor năcăjiți intrau în legături intime cu dzeirea, cu duhurile mari și necuprinse ce dau târcoale vecinice în jurul caselor. Prin tămăierii câștigau totdeauna curaj pentru cei slabi, aduceau mângăiere pentru suferințe, împăcare și liniște sufletească pentru cei chinuți de gânduri negre.

Pomenile, împărțirea de colaci, grâu, struguri cu câte un fir de busuioac ori sămănziană erau acte de caritate. La sărbători mari, când tot natul se simte feliicit, trebuie să se gândească omul și la cei săraci, copiii orfani, călători întărziți pe drumuri umanitare, acestea erau opere de micostenie sinceră, neprecupețită, totdeauna salvatoare. Nu murea săracul înaintea gardurilor de friz, foame ori sete.

Claca aduna toți oamenii într-o co-

munitate de muncă benevolă pentru operă publică. Prin clacă s'au ridicat bisericile, școalele, primăriile, moșii, școlii, lazurile împotriva apelor mari. Sunt tot atâtea opere sociale cari nu s'ar mai putea ridica decât prin msumele de bani.

Irozii, Moș Crăciun, Steaua și celelalte multe și variate obiceiuri de Crăciun și Anul nou, sunt reprezentări Naționale de profundă însămnătate morală. Este o burmă în șirul larg de fele marelui și puternicul nostru început de zămislire de neam.

Toate obiceiurile ce le are poporul o deosebită însămnătate și pentru școlii propriu zis al individului, cât și pentru maselor. Sunt tot atâtea șuruburi siguranță, supape, ventilații discipulative împotriva descărcărilor furioase adâncurile subconștientului ferit de nebulă, isteriile evului mediu. Iar indivizii români nicidecum n'a fost un desechilibru nervos, n'a trebuit să oprime în conștient conflicte incestuoase morțugate pentru că acestea se raționalizau în diverse manopere „băbești“. Revizuirea lor intelectuală se făcea regulat și variatele obiceiuri ori formule, totdeauna la dispoziția comunității.

Românul nicidecum n'a fost singur în lume. Și a explicat el singur lucrul din univers, așa, după cum le-a văzut sunt mai bine pentru dansul. Și-a crănușă lumea lui, filozofia lui, cu toate apărările necesare unui drum atât de lung prin sutele de vacuri pe cari le-a străbătut.

Iar, astăzi, asistă cu înfrigurare proprii lui copii cari copleșiți de teama teoriilor străine ori interese materiale cearcă să-l rupă din marea lui atitudine tradițională, justificată prin existența lui milenară.

SCRINTITORII PRICESELNOR

de prof. univ. VICTOR STANCIU

este justificabilă, dar e înțelesă ten-
compozitorilor bisericești să dea for-
vii vechilor melodii liturgice.

răstimpul de 2 decenii dintre cele 2
războaie dintre-acei sfârșit la 1918 și
nceput la 1938, eram obicinuiți să cre-
că numai un crud și nemilos războiu e-
mic macină omenirea. Dar astăzi, în
evenimentelor la care asistăm, ne
seama de toată lipsa de echilibru al
duirilor omeniești aranjate în pripă du-
1918. Se părea că se plămădește un nou
bru material pentru agitatul ocean
esc, și că tensiunea va ceda îndată ce
juns la un compromis de egalizare al
pențelor și lipsurilor. Dar îndată după
ierea păcii din 1918 ne-am trezit că
schimbat nu numai relațiile economice
e oameni. Și că s'a produs o tot atât
are efervescentă în domeniul literilor
telor. Timidele încercări ale cubisme-
dadaismelor și altor isme din anii pre-
războiului european, s'au instă-
după război în toate domeniile activi-
spirituale a omeniei. Pictura a fost
dată de talente cari nu știu să dese-
literatura a fost sufocată de subtili-
pe cari nu le mai înțeleg decât câțiva
și în secretele cenacului, muzica a fost
orată" de bubuiturile coritelor argen-
ne și ragetele discordante ale negrese-
mericne. Se plămădea ritmul noii ar-
tărilor noi.

măsură ce s'a atenuat desechilibrul
rial al lumii au început și artele să
la vechea mătă: picturile au înce-
a fie așezate în un singur fel în cadre,
petele în sus, subtilitățile literare, du-
druce analize gramaticale și sintac-
pot să fie gustate și de publicum lare
stă înaintea cenacului și așteaptă
și chă milă și îndurare, iar muzica începe
melodiosă, admitând numai țiganu-
ela gurdună să mai trântescă câte o
năietură. Astăzi, după 20 ani, vedem
vistele streine de artă o revenire la
mai pură linie clasică, ghettoul literar
estrămat și fumurile lui otrăvitoare
imprăștiat și au lăsat liber cerul euro-
iar concertele și studiourile de radio
venit la ritmurile valsurilor vieneze și
chilor melodii ale clasicilor de totdea,

noi scrinteala n'a fost prea mare și
nutut oricând privi, citi și asculta ope-
artiştilor noștri. Efervescența artistică
imilor 20 ani ne-a dat forme noi pe
nu le-am fi putut bănuși cu 20 ani în
O parte din creația artistică a ul-
20 ani va rămâne ca opere de valoare
când se va analiza producția artistică
stor vremuri, se vor aprecia după cu-
incercările căntătorilor de noui dru-
în împărăția artelor.

ceace nu va putea justifica nimeni
odată, va fi îngrozitoare torturare
micei bisericești din unele biserici con-
porane. Cele mai scintite melodii de
puri și zeppepolka s'au octroată prices-
bisericești. Coruși bisericești cu exi-
de voci, cărora li se dă drumul liber să
ca în tavernele pline de duhoare și
de tutun alungă tot ce a fost cântare
ă, evlavie și fum de tămâie în biseri-
noastre. Dacă ai închide ochii și nu ai
icoanele bisericilor și odăjdile preo-
și ai auzi numai „armonizările mo-
in a" ale răspunsurilor liturgice și ale
neor, nu ai crede că te afli într'un
sfânt, ci ai fi ascutat să crezi a este
tavernă de blasfemie unde cineva cân-
at salmodiază melodiile obicinuite în ta-
totde.

Mistica comuniune dintre altar și
tul ce stă înaintea, adâncită altă dată
melodioasele și evlavioasele cântece
lucru pătrund în suflete prin smerenia și ar-
văzută lor, este turburată de stridente țipe
-a corului, care repetă gargarisând imbi-
te ap-
frivole de sunete, când puternic când
de după temperamentul artistic al con-
-a corului. Sublimă cerere scurtă și
ată de vechile cântări bisericești până
proșternea înaintea altarului și pe cei
de fetele și genunchii mai puțin flexibili,
atările Doamne", cari urma, era spus din
atruțletul. Același „Doamne Miluește" este

conturat în melodizările moderne ale litur-
ghilor cu atâta variație, în o atât de ne-
așteptată frază muzicală, încât stai și aște-
pti nouile exhibiții și reminiscente muzicale
din operele cunoscute, încât după lunga
dispută muzicală, la care ai asistat în bise-
rică, ieși, torturat și cauți un colț de re-
culegere sufletească ca să poți zice un
„Tie Doamne!", Scrintitorii pricesnelor
s'au instăpănit la strane și mai ales în
corurile bisericilor, sunt compozitori și di-
rigenții de coruri și la sfârșitul serviciului
divin ies și, primesc felicitări, arătând cât
au obosit și transpirat conducând corul u-
nălitelor cereri către Atotputernicul. Din
transpirațiile conducătorilor poți măsura
evlavia cântărilor. Din bisericile orașelor
au dispărut vechile melodii cu buchet de
sfînțenie purificatoare și locul lor l-a luat
fraze muzicale cu „iz" de café chantant.

In apus mari genii muzicale au plecat dela
butonii orgii în ametoitoare ascensiuni ar-
tistice. Când mai târziu aceste genii muzi-
cale au compus muzică bisericească, au lă-
sat neatins caracterul vechilor melodii pe
cari vremea l-a sanctificat. La noi începă-
terii fără nici o tradiție muzicală compun
liturghii și exhibițiile lor încercă serviciile
dumnezești. Nu suntem împotriva acelor
cari caută forme noi în muzica biseri-
cească, căci e natural ca și ea să tină pas
cu vremea, dar suntem împotriva acelor
cari rup cu tradiția și distrug nimbul de
sfînțenie și evlavie al vechilor noastre cân-
tări bisericești.

Corurile și pompa externă din bisericile
șarilor ruși cu muzica lor desechiibrată și
neînștită, lipsită de orice evlavie, a indicat
înainte catastrofa ce a urmat. Rasputin-
mul înainte de a fi la Curte și-a făcut în-
trarea în cântările bisericești și corurile ar-
tistice ale cupolelor în formă de ceapă din
imperul pravoslavniciei Rusii. Să te pă-
zească Dumnezeu de compozitori bisericești
ce imitează școala cântărilor bisericești în
Rusia.

Nu trebuie să aduc exemple, ele sunt cu-
noscute tuturor. Și e treaba chiriarchilor
ca nebunia să înceteze. Avem buni compo-
zitori bisericești, oameni cu măsură și cu
bun simț, ai vor putea alege ce e artă bise-
ricească și ce e scrinteală.

Scrintitorii pricesnelor găsesc alte case
pentru exhibițiile lor.
Muzică sfântă a colindelor și a glasurilor
bătrânești vie împărăția ta!

Către Moș Crăciun

Moș-Crăciun, cu albă față,
Vino iar din ral,
Prin a cerurilor ceață,
Jos, pe-al nostru plai.

Vino cu bășug de daruri
Și ne'mparte — 'n vis —
Indulcire de amaruri,
Cum prin cărți e scris.

Dar, în loc s'aduci în spate
Pomi cu jucării,
Vrem, din sfânta-ți bunătate
Alte bucurii.

Dă-ne, scumpe Moș, putere,
Minte și simțiri
Să înfrângem orice vrere
Lacomă'n porniri.
Ne aprinde'n piept lumina
Duhului tău blând.
Ca să creștem în deplina
Liniste de gând.
Și s'ajungem mari în lume,
Buni și înțelepți,
Oamenj cu frumos renume
Și cinstiți și drepți.
Celor ce ne-va dat viață
Din viața lor,
Cald în inimă le răsfăț
Bunul nostru spor.
Iară țării noastre 'n floare
Dulcei Români,
Dă-ne har să-ți fim, sub soa.e.
Că noi dragi copii!

MARIN I. PREDESCU

COLINDĂTORII DE ALTĂ DATĂ...

Vin colindătorii, bucuria tuturor. Și
acum, cași în tot anul, cu steaua, cu tur-
ca, vrozi. Prin fața noastră defilează
nevinovații copii, cântând Nașterea, și
ne-amintesc vremurile copilăriei, când
umblam și noi pela casele creștinilor.
Eram colindători, trimiși de dascălul
din sat. Ce câștigam din colindat, îm-
părțeam cu dascălul, care la rândul său
dădea colaci, cărnații, fiiorul, nucile
copiilor săraci dela școală.

Mi-aduc aminte, par'că-ar fi acum,
de dascălul satului meu, cu câtă evlavie
ne vorbea de sărbătorile Crăciunului și
ce peregături făceam pentru a înjgheba
trupa de colindători. Săptămâni de-a
rândul în fiecare seară, probe de colin-
de. Trebuia găsit între noi unul energetic,
care să facă pe Irod. Să aibă voce cu-
tremurătoare.

„Eu sunt Irod împărut
De care tot pământul s'a cutremurat"
Iar dascălul meu, — fie-i ertată me-
moria, — în fiecare an, schimba pe I-
rod și de zeceori, până nu-și afla unul
pe plac. Cred că nici la Oberamergau,
nu se face o selecție mai radicală, de
cum o făcea dascălul Romul.

Doi zile băteam noroiul satului.
Morți de obosiți, colindam cusă de ca-
să, cu „iapa" după noi. Măncam pe apu-
cate, nu gustam nici un fel de beutură,
căci ni-se strica vocea, — așa ne spu-
nea dascălul, dar mai mult insista asu-
pra acestui amănunt „iapa". Și „iapa",
bea, în fiecare casă, uitându-și de
mulțorii desagii cu colaci pela casele
oamenilor.

Sătenii ne așteptau cu drag în haine
de sărbătoare. Pe masă erau darurile.

Așa e Crăciunul la sat.
Așa era odată, de mult. Poate să mai
fie așa și azi.

La oraș e alt Crăciun, alți colindători.
Aici ziua de Crăciun e totașa cași o al-
tă zi de rând. Colindătorii dela oraș, nu
cântă ca cei dela sat. Colinda lor e ful-
su, amestecat cu mirosul decadenței și
tăvălită în acorauri de modernism. Co-
linda aici e artificială, învăluită în man-
taua unui obicei convențional.

Și mai sunt la oraș, colindători, pro-
fanatori ai obiceiurilor de Crăciun. Sunt
șigani mahalaieci, amestecul cosmo-
polit al periferiilor, cari din poșta de
câștig ușor, își smolcesc fața, iau pe ei
o haină trivială impodobită, îngână în
diferite graiuri, toate stâlcite, versuri
de Crăciun, Anul Nou ori Bobotează.

Așa se degradează sărbătoarea Naște-
rii Domnului. Am mai atras de multe-
ori, atențiunea celor chemați — si au-
torități civile, dar mai ales eclesiastice,
— asupra impietății ce se face la oraș,
față de colindele noastre, tezaur moște-
nit din primele veacuri ale creștinismu-
lui.

Colindătorii Crăciunului nostru rō-
mănesc nu trebuie să fie scăpătații su-
burburilor, existente dubioase, fără nici-
un duh creștinesc în ei, amestec de limbi
și neamuri, ci copii crescuți în școala
conservatismului nostru religios și tra-
diționalismului național.

Astfel de colindători vrem să vedem
anul acesta, pe străzile Timișorii și'n
casele Românilor.

NICOLAE ILIEȘIU.

Nașterea Domnului

Nașterea Domnului nostru Iisus Hri-
stos, Fiul lui Dumnezeu și al Omului,
însemnează prăbușirea unei lumi de
haos păgân și intronarea unei lumi de
rânduire și lumină.

Veacuri de-a rândul s'au depănat din
tortul vremii și goana omenirii după
cel liman al fericirii, a fost zadarnică,
în acea atmosferă de idolatrie și ne-
buloasă credință învăluită în neguri.

A trebuit să vină Fiul lui Dumnezeu,
întrupat în chip de om, botezat după
noua lege, și apoi crucificat în urletele
unei mulțimi fanatizată de preoții vre-
mii, ca omenirea să apuce pe calea mân-
tuirii.

Omul păgân n'a putut găsi alean și
mângâiere, pentru-că accastă mângâiere
nu i-o putea da decât învățăturile lui
Christos, căci El a fost și va fi „Calea,
adevărul și viața" cea fără de sminteală
și poticnire. (Ioan XIV. 6).

Fiul Domnului ne-a arătat calea cea
adevărată care duce la izbăvirea omu-
lui de păcatele în care a căzut.

Fiul lui Dumnezeu a propovăduit ade-
vărul și a condamnat minciuna, îndru-
mând lumea spre viața cea fără de pri-
hană.

Clopotele bisericilor prin dangătul lor
duios ne chiamă din nou astăzi în fața
altarelor, ca să cuzim cuvintele melo-

dice:
„Hristos se naște, măriți-L
„Hristos din ceruri, întâmpinați-L
„Hristos pe pământ, înălțați-vă!"
Măriți pe Christos pretutindeni și-L
întâmpinați cu aceeași smerenie, pen-
trucă El este Fiul lui Dumnezeu, Mân-
tuitorul lumii.

Înălțați-vă popoare din păcatele în
care ați căzut, pentru-că numai astfel
veți putea ajunge la limanul mântuirii,
— este glasul praznicului de astăzi.

Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului
ne oferă din nou un moment de scruta-
rea conștiinței, dacă am respectat vir-
tutile propovăduite de Cel care a venit
pe lume pentru mântuirea ei și a îndu-
rat suprema jertfă a crucificării.

Preceptele evanghelice: adevărul și
dreptatea, bunătatea și blândețea, mila
și iubirea, le vom auzi din nou în aceas-
tă sărbătoare a anului, dar cine dintre
noi ar putea spune că le-a respectat în-
tocmai?

Sărbătoarea Nașterii Mântuitorulu
ne impune astăzi mai mult ca oricând și
o scrutare a conștiinței naționale, dacă
am făcut totul pentru înălțarea și re-
întregirea neamului, pentru-că numai a-
tunci conștiința noastră află acea mâr-
gâiere pe care ne-o dă credința noastră
creștină. STAN ADAM.

Ajutorul dlui ministru Antoniu Mocioni

TIMIȘOAR, 24. — D. ministru An-
toniu Mocioni a plătit pentru susținerea
elevilor săraci la școlile secundare din
regiunea Timișoara, burse în valoare de
180.000 lei.
Continuând linia trasată de flustrii
înaintași ai familiei, d. ministru Mocio-

ni, păstrează în toată grandoarea fapte-
lor sale aceeași atitudine de iubire față
de neam, contribuind la ajutorarea ele-
mentelor excepționale dar sărace ale po-
porului nostru de plugari, ca să de înă
oamenii luminați de mâine ai Patriei.

SPIEVIRI DIN PASTORALA P. S. S. VENIAMIN EPISCOPIUL CARANSEBESULUI

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul episcop al eparhiei Caransebeşului Iubitului Cler şi Popor din această de Dumnezeu păzită eparhie: Har şi pace dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul nostru Iisus Hristos, Iar dela Noi arhierescă binecuvântare.

„Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca, II, 14).

Iubiţii mei fii sufleteşti,

Trebuie să dăm cu toţii mulţumită bu-nului Dumnezeu, că ne-a învrednicit să ajungem sfintele sărbători ale Naşterii după trup din Precurata Fecioara Maria — într'un staul din Vifleem a unui născut Fiului Său, a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cunoscând sfinţenia şi mărima acestui praznic al Crăciunului vin cu dragoste părintească şi cu bucurie duhovnicească cu aceste cuvinte în mijlocul vostru, ca să prăznuim împreună cu voi această zi prealuminată şi să Vă trimit cuvinte de hrană sufletească în zilele de grea încercare prin care trecem, ca să luaţi învăţătură şi întărire pentru binele vostru sufletec.

Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm şi să ne veselim într'ansa, împreună cu păstorii cari vestesc lumii bucuria primită din cer prin solia sfântă a îngerilor: „Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Această veste bună ne-o aduc în seara sfântă de Crăciun colindătorii.

Glasi: colindelor vestitoare ale acestei bucurii a Naşterii răsună astăzi nestin-gherit departe peste graniţele Ţării, peste Nistru şi Bug, până unde se aude dulcea limba românească, la fraţii noştri desrobiţi, cărora cu adevărat le-a „răsărit soarele dreptăţii”, după o noapte întunecoasă a iadului bolşevic. Glasul lor aduce bucuria praznicului în sufletele însetate după o viaţă creştinească — stingherită cu atâta răutate de cei fără Dumnezeu.

Vaţi întrebat vreodată, iubiţilor mei fii sufleteşti, de ce este bucuria aşa de mare la această sărbătoare şi de ce se leagă de acest praznic atâtea obiceiuri şi datini, cari trezesc în sufletele noastre sentimente aşa de duioase? Pentru că Crăciunul este plinirea promisiunii dată de Dumnezeu pentru izbăvirea din păcat a omenirii: „Când a venit plinirea vremii a trimis Dumnezeu pe Fiul Său... care s'a făcut sub lege... ca noi să primim înfierare” (Galat., IV, 4—5). Naşterea lui Hristos — ne-a adus viaţă nouă, pentru că: „oricare este intru Hristos, făptură nouă este” (II Corinteni, V, 17). Dumnezeu a trimis în lume pe unicul Său Fiu: „să se nască şi să crească, să ne mântuiască”. Astăzi s'a născut nouă Mântuitor; prin El a „răsărit lumina cunoştinţei”, şi a învăţat pe om cum să cunoască „răsăritul cel de sus” şi „să se închine Soarelui dreptăţii” dumnezeieşti, pentru că din Fecioară „a eşit Cuvântul spre înnoirea popoarelor”.

Prin Naşterea lui Hristos cerul s'a pogorât pe pământ şi pământul s'a înălţat la cer, cele de jos cu cele de sus s'au împreunat, astăzi s'a deschis nouă raiul; Dumnezeu s'a coborât pe pământ şi omul s'a suit la cer; astăzi s'a făcut începutul mântuirii prin Născătoarea de Dumnezeu, ca să înnoiască făptura ome-nească şi să mântuiască sufletele noastre. Iar mântuirea sufletelor nu se poate face decât prin renaşterea omului prin Iisus Hristos.

Astăzi s'a născut Domnul mării, al păcii, al îndurării, al înţelepciunii, al dragostei de aproapele, al iertării, şi al dreptăţii. S'a născut o nouă lume a credinţei şi a împlinirii adevăratelor porunci ale Mântuitorului Hristos. Şi astăzi se naste Hristos unde găseşte un suflet curăţit de păcate, o inimă plină de iubire, de bunătate şi de pace creştină.

Pentru toată lumea — Mesia cel proorocit şi aşteptat de toţi vine în lume smerit şi blând, nebăgat în seamă, în saracie, pentru a ne arăta singura cale care duce la mântuire: „...aşa va veni Fiul Omului, ca să mântuiască pe toţi” (Matei, XI, 29). Pilda vieţii Sale sante — trebuie să ne fie călăuzitoare şi piină de îndemnuri pentru toţi, celor ce ne zicem că suntem creştini, pentru că fără a împlini voia şi pilda Sa cea sfântă, nu vom putea nădăjdui mântuirea sufletului nostru. Primiţi în sufletele îndemmurile cântărilor bisericesti din această zi de praznic: „Hristos se naste, măriţi-L, Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-Vă! (Din catavasiile Crăciunului).

Voa! tuturor, iubiţilor mei fii sufleteşti, şi întregii lumi, s'a născut astăzi Mântuitor care ne cheamă să-I urmăm cu credinţă, căci „fără El nu putem face nimic”, şi fără El nu este mântuire, căci „oricine va chema numele Domnului se va mântui” (Romani, X, 13). El vine şi ne îmbrăţeie darurile Sale izbăvitoare; lăsaţi deci la o parte în aceste zile de bucurie duhovnicească „toată grija cea lumească”, ca să primiţi în sufletul vostru pe Hristos Domnul, care vine ca împărat al sufletelor noastre, cu darurile Sale cele bogate, cu adevărul, cu iubirea şi mântuirea Lui, căci „a venit Fiul Omului să caute şi să mântuiască pe cel pierdut” (Luca, XIX, 10).

Naşterea Domnului să fie pentru toţi prilej şi ziua de împăcare a celor învrăjbiţi, a îmbrăţişării în dragostea Mântuitorului Hristos, care să aducă darul păcii în suflete, dar mai plăcut şi mai preţios decât tot aurul din lume. Fără de dragoste între oameni nu poate fi fericire şi mulţumire pe pământ. Dacă ar fi sălăşuit dragostea în sufletele oamenilor nu ar fi astăzi atâta răutate, jale şi suferinţă, oamenii nu s'ar ucide fără milă. Câtă durere, câte văduve, câţi orfani şi invalizi sunt astăzi şi câţi vor mai fi până la finea războiului? Şi de ce toate acestea? Pentru că omul s'a trufit şi s'a îndepărtat dela legea Evangheliei lui Hristos şi Dumnezeu pune lumea la încercare să vadă că nu e bine aşa şi să se reîntoarcă la ascultarea de Dumne-
eu.

Nici când cuvântul pace nu este mai dorit de toţi creştini, ca la acest praznic al „bunei învoiri” între oameni, când atâtea milioane de oameni sângerează în focul războiului de câţiva ani şi care cere atâtea jertfe omenesti.

Ştiu, iubiţilor mei fii sufleteşti, că în aceste vremuri grele aveţi multe lipsuri şi năpăstuirii grele, dar nu trebuie să Vă perdeţi nădejdea ci să Vă încredeţi în ajutorul lui Dumnezeu, care nu lasă să piară, pe cei ce se cred în El. La El este nădejdea noastră şi suntem siguri, că ne va ajuta să eşim mai tari din acest războiu, căci dreptatea este cu noi. Ca să puteţi face însă faţă vremurilor grele de astăzi şi să vă puteţi da toată truda voastră pentru binele Ţării şi neamului, trebuie să munciţi cât mai mult şi să fiţi cumpătaţi, căci munca şi cumpătarea sunt cele mai bune apărători contra ispitelor şi sprijin contra păcatelor. Lenea este foarte rău sfătuitor. Munca nu trebuie să fie o sarcină, ci o rugăciune de preamărire a Tatălui ceresc. De omul muncitor, treaz şi cumpătat fuge ispita. În numele sfintei noastre Biserici şi a dragostei lui Hristos ne adresăm cu încredere către toate inimile creştineşti din eparhie, ca din prisosul şi puţinul muncii voastre să veniţi cu obolul vostru în aceste zile de iarnă şi de multe lipsuri, în ajutorul nenorociţilor, săracilor, văduvelor, orfanilor şi bolnavilor, cari aşteaptă ca din dragostea noastră

Pruncul Iisus să nu-i uitaţi la acest praznic de creştinească bucurie.

„Intru cât aţi făcut mulţi dintre aceşti fraţi ai Mei mai mici, Mie mi-aţi făcut”. (Mat. XXV, 40). O fărâmə ruptă din prisosul vostru aduce bucurie şi mulţumită la atâţia lipsiţi şi nevoiaşi, uşurează poverile, boala, frigul şi foamea în casele atâtor văduve, orfani şi săraci.

Nu cerem nimănui jertfe peste puterile lui, ci să dea fiecare cât îl trage inima, căci „pe dătătorul de bună voie îl iubeste Dumnezeu” (II. Cor. IX, 7). Statul, având multe cheltueli, nu poate face totul, de aceea îndreaptă apel către inimile creştine. Daţi cu dragă inimă la apelul Marelui Conducător, Ioan Antonescu, la „Ajutorul de iarnă”, pornit de „Societatea de Patronaj”: bani, băne, cereale, alimente, aceluia care nu are, făcând pe lângă o faptă creştinească şi una naţională. Dând pentru cei lipsiţi „daţi pentru Neam şi pentru Hristos şi sprijinind Neamul Vă sprijiniţi singuri”.

Iubiţilor mei fii sufleteşti,

După cele ce cetim în zilele din urmă războiul se întinde tot mai mult. Venind vremuri tot mai grele Vă îndemn să fiţi cu toată alipirea, dragoste şi credinţă către M. Sa Regele nostru Mihai I., rugând pe Dumnezeu să-I facă parte de domnie îndelungată şi glorioasă şi cu încredere deplină în înţeleptul şi viteazul Conducător al Statului, Mareşal Ion Antonescu, care nu pregetă nici o ostenală şi jertfă pentru binele Ţării, ca un adevărat Părinte al Patriei, căreia voeşte să-i croiască o soartă mai bună. Daţi-i tot concursul şi sprijinul, ca să poată realiza tot binele ce-l doreşte pentru Ţară şi neam, fiind siguri, că va duce Ţara la izbândă deplină şi îi va asigura viitorul la care are dreptul în mijlocul celorlalte popoare ale lumii.

Cu aceste îndemnuri părinteşti rog pe Mântuitorul Hristos să binecuvânteze cu darul Său toate gândurile şi faptele voastre bune şi Vă urez din toată inima cu măiestrie iubire, ca aceste sf. Sărbători ale Naşterii Domnului şi cele ale Anului Nou şi Bobotezii să le ajungeţi în pace şi să le petreceţi împreună cu toţi cei iubiţi ai voştri, în pace, sănătate dragoste şi bucurie duhovnicească — intru împlinirea vocii celei sfinte alui Dumnezeu şi să le ajungeţi mulţi şi fericiţi ani.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl şi împărtăşirea Sf. Duh să fie cu voi cu toţi.

Im... Vă arhierestiile Noastre binecuvântăm, am rămas.

Caransebeş, la praznicul Naşterii Domnului din anul Mântuirii 1941.

al vostru al tuturor de tot binele voitor:

† VENIAMIN episcop.

VINE ISUS!

Gem viii... gem cazematele...
Gem morţii... fumegă satele...
Fumegă sfintele-odoare 'n biserică.
Fumegă 'n hrubi oseminte de clerici!
Geme pământul,
Spumegă vântul...
Cad despicate troiţele 'n două:
Sângele 'nghiaţă în picuri de rouă...
Ard holde... fumegă rodul...
Ard muntii... geme norodul...
Sernii-şi înalţă spinarea din stuhuri.
Pasări de fier se sădrosesc în văzduhuri.
Fug is hotarele...
Rug li şi soarele...
Fulgeră palos creştin din apus...
Fulgeră crucile... Vine Iisus!

...RD DIVARIUS

ISUS HRISTOS LUMINA LUMII

„Eu lumină am venit în lume ca oricine crede în mine să rămână în întunec” (Luca, 12, 46).

de Prot. Dr. GH. COTOSMAIAN

Principiul care a prezidat începutul veacurilor a fost lumina. Cel dintâi venit ce a răsunat în lumea încă haos a fost cuvântul lumină: „Să fie lumină — a grăit Atotputernicul. Iar Mântuitorul a avertizat lumea grăind: „Încă puţină vreme Lumina este cu voi. După ce născuţi Lumina, ca să nu vă cuprindă întunerecul şi cine umblă în întunec nu ştie unde merge. Cât aveţi Lumina credeţi în Lumina, ca fii ai luminii”.

În aceste locuri biblice ni se zăresc veştele de tot plastic celalalt principiu care stă la antipodul luminii şi reprezintă negaţia ei: întunerecul. De mii de ani stau faţă'n faţă două imperii: imperiul Luminii şi imperiul întunerecului. Împăratul lui Dumnezeu şi imperiul Satanei. Binele şi răul, cari de mii de ani se confruntă unul pe altul, ducând războaie aprig. Constatăm, împreună sf. Apostol Pavel, prezenţa şi intensitatea acestei lupte, ce se dă între cele două principii, în afară de noi, dar mai ales înăuntru în corpul şi mintea noastră: „Căci totodată săvârşesc ceea ce voiesc, ci ceea ce urăsc, aceea fac... Dar acum nu eu înţeleg aceasta, ci păcatul care locuieşte în carne... căci a voi se află în mine, deşi eu fac binele nu află. Căci nu mi fac binele, care-l voiesc, ci răul pe care nu-l voi, aş pe acela îl săvârşesc. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac binele, lege şi răul este legat de mine. Căci după ce am dat înapoi, mă bucur de legea lui Dumnezeu. Dar văd altă lege înăuntru, care împotriva legii minţii mele şi dându-mă rob legii păcătoase, care lege este în mădularele mele.” „Deci, dar, eu însuşi slujesc minţei mele lui Dumnezeu, iar trupul legii păcătoase.”

Legea minţii stă împotriva legii trupului, şi invers. Două legi şi două principii stau faţă în faţă, ca doi vrăjmani neîmpăcaţi înfruntându-se reciproc. Pentru a ne izbăvi de trupul păcătoş, acesta a venit „la plinirea vremii” Fiul lui Dumnezeu, luând chip de făcându-se întrul totului asemenea nouă, afară de păcat.

După mii de ani de orbecăire în întunec a răsărit, la orizontul nădejdi omenesti, Soarele dreptăţii, care, cu zece sale divine, a despiciat întunerecul şi înălţat sufletul şi năzuinţele omenesti: „Poporul ce şedea în întunec văzută lumină mare şi celor ce şedea în umbra morţii lumină răsărit”.

Prin întemeierea Bisericii Sale şi instituirea unei ierarhii în Biserică Mântuitorul a creat un sistem întreg de fortificaţii spirituale, de apărare şi luptă împotriva vrăjmaşului şi pentru desfiinţarea totală a împărăţiei lui în noi, preoţii şi credincioşii Domnului sufletul galvanizat de Harul Duhului sfânt, de viaţa noastră curată şi de activitatea noastră misionară, desfăşurată „cu vremea şi fără vreme”, depărţată de soarta împărăţiei luminii. „Nu vă lăsaţi biruiţi de rău, ci biruiţi răul cu bine” — n' îndeamnă Apostolul, sfătuindu-ne să „nu ne lăsăm covârşiţi de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necurătate”.

Nouă, preoţilor, Mântuitorul ne-a dat în inimă sf'n mâini făclia Evangheliei Sale, cu sfânta şi categorica îndată de a o purta, cu demnitate şi curaj, lume sare a risipi cu ea întunerecul şi prin aceasta să contribuim la realizarea cât mai grabnică a împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ.

Frații noștri din cealaltă parte a Banatului

de Dr. AUREL COSMA

Crăciunul acestui an este sărbătoarea
uriei pe care o așteptăm să vie, el
izvorul de lumină și de credință al
măntuirii noastre, care vede în praznicul
năstirii Domnului nu numai renașterea
Măntuirii din durerile și jertfele trecu-
dar și semnul divin de binemerit
incurajare pentru mărețele zile de
ne și de dreptate românească ce se
zăresc pe orizontul unei noi vieți
nationale.

...mâini de pretutindeni se închină lui
Umnezeu, ca steaua măntuirii să lumi-
supră cerul destinului românesc, ca ea
arate drumul de izbândă și de
Lumină. Toți ne înfrățim într'un gând
minim o singură simțire, ca prin uni-
noastră spirituală și sufletească
e și deschidem noi perspective de fău-
rind românesci pentru viitor. Ne unim
reprezentare un singur ideal mai ales cu frații
ii de peste hotare, cari prin acei-
impresii colinde și aceleași datini străbune
i înțeleg împreună cu noi momentele
Sărbătorii ale Crăciunului. Cugetul și su-
ni se nostru se leagă de gândirea și su-
d răa fraților noștri mai apropiați, de
Apostolii acelor Români din cealaltă
cea a Banatului, cari formează impre-
upă un noi marea și inseparabil a familie
es în animismului bănățean.

...Căci odată unitatea românească a Ba-
cei n'a putut fi zdrobită sau stir-
nu eu. Nici chiar hotarele vremelnice cari
de încau să o despartă n'au reușit să
ne, din două viața națională și etnică
bine porului nostru bănățean. Iar de
-l voi armata victorioasă a Reichului
eci în an a deschis noi posibilități de re-
lege și de reintegrare, toată națiunea
upă o rădăcină din Banatul cu străvechi tra-
gea românești se simte iarăși legată în-
i mândru singur ideal și într'o singură tră-
riva națională.

...Frații noștri din Banatul desrobotit
cele integrati în destinele românești,
prin nesfârșitul și al faptelor din
e, cât mai ales prin jertfa și truda
e astăzi. Din clipa prăbușirii fron-
jugoslave, ei s'au grăbit să afle
ie și ritm de viață nouă în cadrul
vrăjii. Mame, iar noi i-am îmbrățișat
reciproc primul moment cu o nețărmurită
ul mame și înțelegere frățească, punând
remisiunea noastră temelie nouă
p de viață existenței naționale de mâine.
ea națională comunitate de idealuri și de
mente va fi izvorul dogmelor de
te a unei ordini românești în Ba-

...Ajunul Crăciunului, când preamă-
ne și Domnul și îi aprindem lumini
ele de pe verdeața eternă de brad creș-
nered nu putem uita duioasele și impre-
edea zile ale anului marilor des-
nă românești, în cursul căruia frații
din cealaltă parte a Banatului
at cea mai sfântă contribuție, de
ntre și de însuflețită participare, la
Patriei-Mame pentru biruința
re și frații românești. Așteptând cu in-
i pe marea bucurie a acestei biruin-
i lui au fost prezenti de pe acum la
nului de datorie ale sacrificiilor ro-
Duh și. Ne-au trimis corpuri de volon-
de armata noastră ca să ia parte și
făsu războiului sfânt și la victoria Româ-
de ar când eroii răniți au umplut Spi-
i bine centre bănățene, ei au fost prin-
jind militare din Timișoara și din di-
Sată dintâi cari au adus obolul lor de
ne și de alimente pentru ajutorarea
plătirea acelor cari și-au vărsat
ne-ale pe frontul demnității creștine și

al zidirii unei Români mai mari și mai
frumoase decât a fost.

Crăciunul acesta își revarsă zorile
măntuirii și ale nașterii acestei Româ-
nii-Noui, pentru înfăptuirea căreia în
lupta noastră i-am simțit și i-am văzut

alături de noi și pe frații din fostul Ba-
nat jugoslav.

Să ne rugăm deci Domnului, impre-
ună cu ei, ca jertfa și strădania noastră
comună să ne aducă și ziua bucuriei co-
mune.

Al doilea Crăciun departe de sat

Viscolul Ajunului dintr'un sat îndepărtat de colț de Țară
Românească și așteptările înlăcrimate ale unei mame.
Al doilea Crăciun și a doua colindă. Ingenunchieri la
troița tuturilor înfrângerilor

Chiar dacă n'ar fi calendarul pe lume
și pe filele lui n'ar însemna cu cruce ro-
șie că e Crăciun, streinul venit din Lu-
nă tot ar ști că au sosit Sărbătorile Naș-
terii Domnului.

Cunoaște asta depe forfota străzilor
dichisite bogat pentru primirea cu alai
a moșneagului cu barbă din poveste,
decifrează din slova jucăriilor aranjate
în vitrine cu lux de lumină colorată, o
citește pe fețele însorite de zâmbete ale
elevilor, elevelor și studenților, i-o spu-
ne graba nervoasă a părinților încărcăți
de pachete și o șoptește tandru mama
copilașului pentru care a pregătit, tai-
nic, un pom în camera de alături. Așea-
ză sub el jucăriile, cărțile cu chipuri și
câte o iconiță, zâmbind îngăduitor a-
mintirilor ei, când și pentru ea pune,
tot așa lotrește, bunătatea altei mame,
jucăriile bucuriilor ei de ieri.

Undeva, dincolo de hotar...

S'a iscat viscol mare, undeva dincolo
de vremelnice mejdie ce trece peste ini-
ma noastră ardeleană. Intr'un sat de
Români Crăciunul vine cu bătăi puter-
nice în geam, cu zgâlțâiri de obloane,
trântiri nebune de uși. O mamă se tre-
zește des, cu ochii deschiși, cu inima bă-
tândă. Ascultă...

Așteaptă pe cineva de departe să so-
sească, ca în fiecare an, odată cu colin-
dele inserării de Ajun... Și nu vine!

Simte sufletu rece al iernii — simte
lacrimile frigului...

Și iar ascultă glasul viscolului.

Se frământă cerul — se frământă su-
fletul ei...

— Oare nu vine?

E a doua iarnă decând i-a plecat bă-
iatul undeva „dincolo” în Țara Ro-
mânească; e al doilea an decând Crăciu-
nul nu mai trece în lungul văii de um-
bră în cortegiul de strigăte și colinzi...

Mama se pleacă peste marginea amin-
tirilor din anii trecuți.

Parcă a fost ieri!

Neurile gândurilor îi aduc izvorul
...deii fiului înstreinat:

Colo 'n jos și mai în jos,

La mulți ani mămucă,

Este-un pom mândru, frumos,

La mulți ani cu bine...

Adierile colinzii intrau în sufletul ei
de mamă ca lumina soarelui prin feres-
tura bisericii vechi. Ea sta lângă foc
și zâmbea fericită jocului limbilor tre-
murânde.

Ningea atunci afară, ningea în casă

... și undeva aici

Iarna orașului ardelean e cu halnă
murdară, se sbate nebună printre copă-

Căci fiecare an, fiecare vârstă, are
bucuriile ei!

Și mai cunoști că vine Crăciunul depe
manierele vânzătorilor de prăvălie —
n'ați observat că altfel zâmbesc ei la
sărbători mari, — depe complimente
și mulțumirile casei fardată tipător,
depe vocea poruncitoare a proprietaru-
lui pe care l-a "învărtit" și Crăciunul a-
cesta, depe burta satisfacției măcelaru-
lui din colț, din imbierea precupeței dela
piață și din tipătul vânzătorului de co-
vrigi.

Vine Crăciunul! A venit Crăciunul.

Sosește cum a venit ieri printre fulgii
aducerilor noastre aminte a celor mai în
vârstă, cu sac de bucurii și desagă de
cheltuieli; înfrigurări de întrebări pe
buze, cu tunuri și tancuri la spate, cu
toată tinerețea noastră adunată în vor-
ba domoală a moșneagului.

Vine Crăciunul!

Copilăria amintirilor ei de ieri, acoperind
...așii lui Moș Crăciun, pașii fiului so-
sit pentru bucuria ei.

— Cioc! Cioc!

— Intră Moș Crăciunul mamei drag!

Intră!

Și sufletul mamei vibra atunci imens,
muzical, ca un crâng de barze din care
venea vântul primăverii.

— Moș Crăciunul mamei drag!

... Vântul a bătut iar în geam sgâl-
tând obloanele și tremurând inima. Ci-
ne o fi? Băiatul, sigur, nu vine. N'ar fi
care jandarmii? Să-l caute chiar și în
Ajun?...

Mama iar ascultă.

Aripile viscolului par'că aduc pe lu-
recușul omătului un scârțâit de colin-
dă...

Sculați, sculați, boieri mari,

La mulți ani cu bine.

E o colindă timidă, îndepărtată, cu
un plâns de orgă. Vine încet dede-
parte, adusă pe cărarea vântului, ca o
părere... E o ruptură caldă din cântecul
copilăresc, în care au lăcrimat toți anii
lipită cu nasul cărn de florile înghe-
țate ale Sfântului Ajun...

În inima mamei a început acordul al-
tă cantec — coardă de vânt încâinat,
care sună tare și amar:

— Am venit măicuță cu Moș Cră-
ciunul...

... Așa spunea el atunci...

Cum sună vântul peste casa asta pus-
tie din colț de Țară Românească înstrei-
nată!

CADOURI!

Cel mai mare asortiment în
ceasuri de dame și jărbă-
tești, brățări, etc. la:

CEASORNICARIA
ȘI BIJUTERIA CREȘTINA

ORA FIXĂ

Piața Brătianu IV, str. I. C. Brătianu nr. 11.

și-a acuit tristețea depărtării aceluia ce
nu-i este slobozită încă bucuria tihnei
Crăciunului în casa părintească.

El are Crăciun cu măcăință, clacso-
ne și țipete stridente de urlici în panică
și ei de ultimele evenimente; sărbători
cu străzi înșesate de lume ce se chio-
răște la reclamele colorate.

A rămas de Sărbători singur. Se gân-
dește — așa hai-hui — la alte vremi și
la toată treaba asta și nu știu de ce se
sălășluiește în inima sa chinul și ura
față de toți acei cari l-au despărțit de
părinți. Crește ca puhoiul turbat al So-
meșului, vânat în involburarea apei nă-
prasnice.

Dorește o răsunare ca ladul.

Pieptul îi duduie ca un cazan.

Acum în Ajunul Crăciunului...

... Ce vedere minunată

Lângă Vișlaim s'arată...

În frământarea sufletului lui îndâr-
jit, a auzit adierea colindei. Și inima l-a
devenit domoală, cu licărirea de lumină
a altor doruri.

În sufletul lui au început să colinde
toate Ajunurile de Crăciun, neauzit, din
buze fragede, cu ochii prinși pe lacrima
de argint a atâtor ierni.

Colinzile acelea parcă sunt singuri
paznici ai Crăciunului de acum. Ele se
ridică departe până în slava cerului, pâ-
nă la înlăcrimata mamă de dincolo...

— Măi Virgile, iar facem Crăciunul
departe de casă.

— Iar!

... Și gândurile tuturilor se duc undeva
departe, la o troiță dela hotarul de un-
de încep toate înfrângerile, pentru a-și
spovedi în taină curățenia inimilor lor
tinere și pentru a cădebița nădejdea
nădejților românești.

... Ce vedere minunată

Lângă Vișlaim s'arată...

Cerurile strălucesc

Soldații veneau...

E. BOȘCA-MALIN

Cadouri

de Crăciun și
Anul Nou

în

Bijuterie, arginterie.

chihlimbare și ceasornice, la firma

Rudolf Andris

Timișoara

Piața Brătianu — Telefon 20-04

Aduci liniște în frământata viață a celor nevoiași, dăruindu-le o
fărâma din munca ta, prin „Ajutorul de iarnă”.

PE PĂMÂNT PACE, ÎN TRE OAMENI BUNĂVOIRE

de Pr. Liviu Sarlașiu

Praznicul păcii bate iarăși la ușa noastră. Prăznuim un nou Crăciun. Din nou serbăm nașterea Aceluia, care „a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut” (Lc. 19, 10).

De aproape două mii de ani, lumea creștină prăznuiește nașterea Aceluia, care „S'a deșertat pe Sine, chip de rob luând” (Filip. 2, v. 7).

Ce apariție minunată a fost nașterea lui Ius Hristos în ieslea săracă a Vifleemului!

Câtă lume L-a așteptat!
Cu câtă înfrigurare nu L-au așteptat toți cei ce cunoșteau egea și prorocii!

Dela El se aștepta mântuirea. Dela El binecuvântarea. Dela El daruri bogate. Dela El milă și ajutor. Dela El împăcarea cu Dumnezeu. Dela El se aștepta „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit”. Dela El se aștepta iubire, dela El pace.

Și n'adevăr, poporul care pacea o aștepta dela Fiul Fecioarei, nu s'a înșelat în așteptarea sa.

În acel mediu, sărac în bogății lumnești, dar bogat în cele cerești, oastea cerească a îngerilor laudând pe Dumnezeu zicea: „Mărirea lui Dumnezeu întru cei de sus și pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Lc. 2, v. 13—14).

Să ne imaginăm numai acel tablou admirabil și să vedem cu ochii sufletești: pe Preacurata Maica Domnului, apoi pe Ius „Pruncul înfășat, culcat în iesle”, să vedem apoi steaua minunată strălucind, pe îngerul Domnului stând înaintea blânzilor păstorilor, vestindu-le „bucurie mare”, să mai vedem magii aducând daruri și în fine să auzim acordurile armonioase ale corului îngerilor vestind „pe pământ pace iar între oameni bunăvoire”.

Dacă, cea mai mare binefacere a nașterii lui Ius Hristos în raportul oamenilor cu Dumnezeu a fost împăcarea, mântuirea pe care El ne-a câștigat-o, apoi cel mai mare dar pe care l-a dus în lume, în raporturile dintre oameni, este pacea.

Temelia învățăturii Mântuitorului de spre pace este iubirea creștină, care ne poruncește „să iubim pe Domnul Dumnezeu nostru cu toată inima noastră și cu tot sufletul nostru și cu tot cugetul nostru”... iar pe aproapele nostru, ca pe noi înșine”. (Mat. 22, 37—38).

Din iubirea apropielui, printre multe alte binefaceri, izvorăște și pacea. Pacea — pe care au vestit-o îngerii la nașterea Domnului și pe care a vestit-o însuși Ius Hristos, — trebuie să fie diriguitorul raporturilor dintre: indivizi, membrii familiilor creștine, rudeni, vecini, coroligionari, naționali și mai ales a raporturilor dintre țări.

Numai unde este sălășluită pacea poate fi între oameni cu adevărat bunăvoire.

În tot timpul vieții Sale pământești, Mântuitorul a propovădit cu vorba dar mai ales cu exemplul vieții Sale, pacea. Dar El spune Apostolilor Săi înainte de patima Sa: „pace las vouă, pacea Mea dau vouă; nu precum lumea dă” (Ioan, cap. 14, v. 27).

A suferit toate lipsurile, începând dela ieslea Vifleemului până la Crucea Golgotei, din dorința de a da exemplu de pace și lină derința de a se sălășui pacea Lui în lume.

Pacea lui Ius au propovădit-o, proclamându-i binefacerea și Sf. Apostoli.

Astfel, Apostolul neamurilor Pavel, așa scrie Efesenilor: „Și venind (Ius Hristos) a vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape (cap. 2, v. 17), apoi că: „El (Ius Hristos) este pacea noastră, care... peretele cel din mijloc al zidului a sfărâmat, vrajba în trupul Său... stricând... făcând pace” (cap. 2, v. 14—15).

Din pacea adusă în lume de Mântuitorul Ius Hristos izvorăște: armonia, adevărul, bunăînțelegerea, liniștea, bunăvoirea dintre oameni, altruismul, îngăduința, iertarea etc.

Pacea pomenează progresul.

Acolo unde lipsește pacea lui Hristos, este pace loc: ura, minciuna, dușmănia, neînțelegerea, răutatea, cearta, invidia, vani-

tatea, clevetirea, cruzimea, bătaia și atâtea alte rele.

Pacea Mielului lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii, a adus în lume numai daruri și binecuvântare.

Dar, această pace nu a convenit și n'au primit-o mulți.

Nu a convenit și n'au primit pacea lui Hristos în primul rând cărturarii și fariseii fărațnici.

N'a convenit pacea lui Ius lui Irod, care a aranjat acea baie de sânge. N'a convenit nici poporului care nu știa legea și prorocii.

N'au primit-o și au combătut-o cu toată violența urmașii înțeleptului suveran al Imperiului roman, Octavian August: despotul, furiosul și crudul Tiberiu (14—37 d. Hr.); rîpitorul, sberdălnicul și crudul până la delir, Caligula (37—41); istovitul bătrân C'audiu (41—54); privelul și vaticsul Neron (53—68), care a intrucat în cruzimi pe toți înaintașii săi.

Numărul lor este mare, dar toți au căzut.

Am ținut să reactualizăm această învățătură, cu ocaziunea sărbătorii nașterii Domnului păcii.

Doar toată lumea este în plin războiu și numai acum știm să prețuim mai bine pacea.

Glasul colindătorilor din noaptea sfântă a acestui an, este înăbușit de dubiul tunurilor și de șmotelul armelor ucigătoare de tot felul.

Peste toate însă, se aude triumfător glasul corului îngerilor: „Mărirea lui Dumnezeu întru cei de sus și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”.

Iar glasul Celui născut în ieslea Vifleemului strigă lumii întregi: „pace vouă” (Lc. 24, v. 36) și „pace las vouă, pacea Mea dau vouă; nu precum lumea dă”...

Și de astădată, ca întotdeauna, pacea Lui va ieși biruitoare.

Praznicul Nașterii Domnului din acest an, nouă românilor ne aduce o bucurie mai mult. Frații noștri desrobiți din Basarabia, Bucovina de Nord și Transnistria, au iarăși fericitul prilej să poată serba liber și în pace acest praznic. După atâtea prigoane, în casele lor se sălășuiește iarăși pacea lui Hristos, cu darurile ei bogate.

Dar, dacă avem această bucurie, în inima noastră rămâne, durerea că, nu toți românii au această bucurie.

Ingrororată de soarta lor și de instrăinarea lor, să ne plecăm genunchii în fața ieslei din Vifleem și să implinim pe Dumnezeu păcii, ca în interesul păcii de pe pământ și a binevoirei dintre oameni, să readucă la sânul patriei străbune pe toți românii.

Nu mai atunc, bucuria praznicului păcii, va fi deplină la poporul român.

CRĂCIUN

Umbră vecinic călătoare, pe a veacurilor cale
tu ăurești din cîmpie unii, și din ani enorme zale
Care leaga mersul vremii, cu eterna firuire,
Iar cănu ele se coboară, pierde a soarelui lucire —
și e noaptea... Apoi toate, trec în drumul lor de-a rândul
Cum se uie dela noi toate, zboară așa, cum zboară gândul.
Ce pustiu ar fi pe lume, dacă Dumnezeu preasfântul,
Nu s'ar fi ngrîjit odată de tot cerul și pământul,
Să trimiță pe Hristosul, întrupat din o jemeș
Între noi să viețuiască, mînturca să ni-o dea...
Într'o peșteră pustie s'a născut Fiul cel Sfînt
Ca să dea morții viață, și iubire pe pământ.

Trece luna visătoare, printre crengile de brad
Iar din pânzele de neguri, fulgișori de neaună cad.
Geamurile dela case, strălucesc de luminate
Și prin camere-i mișcare, lîngă mesele 'noărcate
Cu ce Domnul se îndură, să le dea la creștini...
„O ce veste minunată!” să aude din vecini.
Vin colindători cu steaua, să vestească cu grai sfînt,
Că Ius Mântuitorul iar se naște pe nămint.

Expoziția retrospectivă a Cărții, Artelor plastice și Graficei românești din Bana

În sala festivă a Liceului Comercial din localitate se află deschisă încă din primele zile ale lunii Decembrie Expoziția retrospectivă a Cărții, Artelor plastice și a Graficei românești din Banat. O încercare meritorie de a înfățișa întreaga evoluție spirituală a românismului bănățean și care, dacă ar fi fost mai îndelung meditată și mai temeinic organizată, ar fi constituit, fără îndoială, un eveniment cultural românesc de primul ordin.

Puținătatea pieselor expuse, absența unora dintre artiștii bănățeni consacrați (Demian), lipsa de metodă în prezentarea tipăriturilor, precum și lipsa oricăror note explicative din catalog, — care nu cuprind decât doar numerotarea pieselor plastice expuse și reproducerea câtorva, — fac ca încercarea organizatorilor să nu-și ajungă scopul urmărit, vizitatorii plecând din expoziție fără o idee lămurită nici asupra strădaniilor și realizărilor românești în acest colț de țară românească, nici asupra vre-unui specific artistic bănățean, întrucât acesta nu există.

Trecând la lucrările plastice expuse, ne întîmpină de la început operele d-lui ROMUL LADEA. Temperament de aspiră energie, hrănit probabil din plastica veche germană, din Rodin și Mestrovici, d-sa ne înfățișează, în primul rând, un Iovan Iorgovan funambulesc, care ceareo zădarnic să se desprindă și să se contureze din materialul refractar în care fantazia artistului a vrut să ni-l concretizeze.

Dl Ladea a rămas, se vede, credincios credului artistic din tinerețe; îl vrem însă astăzi, la maturitate, limpezit, desfiat din mrejele lui tenebroase și pornit spre arta cea adevărată, care este senină și simplă. Judecând după portretul în lemn „Mama” în care autorul a știut să comprime o gravă și nobilă emoție, dl Ladea ne-ar da în viitor opere într'adevăr de artă.

Tablourile dlui CATUL BOGDAN vădesc, fără îndoială, talent, dar, în același timp, virtuozitate care este și neglijență și artificialism. Opera de artă adevărată cere meditare, interiorizare și este păcat că talentul d-sale suplu, viu, năvalnic, nu se reculege în opere de longue haleine, care, putem spune fără reticențe, ar situa pe dl Bogdan printre marii pictori români contemporani.

Dl IULIU PODLIPNY, dezavuează și măhneste. Stăpân pe desen, cu un

deosebit simț al valorilor și perspectivei, d-sa știe în același timp să imprimă lucrărilor sale o atmosferă personală care interesează și mișcă. Voit însă d-sa întoarcă spatele aspectelor profunde și exuberanțe cu care natura forme și simplificând mereu, meschinizează realitatea, preferând a vorului artistului, baraca prozaicului meșterului afișier. O manieră de căutare a acestui adevărat artist ar trebui să se bazeze și să-și ocupe locul înalt la care are dreptul să aspire.

Dl AUREL CIUPE expune un număr mai impresionat de lucrări: portrete, peisajii flori și naturi moarte. De constituie surpriza și punctul de atracție al întregii expoziții. Paletă bogată, colorit complex și fin, stăpân pe o tehnică aproape desăvârșită, neocolind o dificultate, ci, dimpotrivă, stăruind rezolvând cele mai grele probleme ca pasiune și o probitate proprie marilor posedați de duhul artei, dl Aurel Ciupe este, alături de Demian, talentul cel mai autentic, cel mai strălucit pe care dat Ardealul picturii românești. Culoarele lui Ciupe, crude sau subtilizate, imbină, se desfac și iarăși se tope când discrete și molcomite, când stăruind de prospețime și viață; liniile drepte, fie colțurate sau serpuite, mișcă, alegă și se ambrățișează, odată la întâmplare, ci după o logică o lege, anumită, în fiecare tablou și fiindu-se prezente gândul, grija și voiața neînduplecată a artistului. Un talent ajuns stăpân pe toate tainele artei plastice și în plinătatea forțelor creatoare și care înscrie Banatul strălucire în istoria picturii românești.

Despre dl ALEXANDRU POPA s'au mai spus, în nenumărate rânduri cuvinte de laude. Oricât ar fi ele multe, ele nu pot cuprinde și nici nu pot răsplăti pe acest artist, o valoare necontestată a picturii românești și mare nedreptățit.

Celor neîncrezători, sau celor dormitori ca să vadă până la ce desăvârșire a putut ridica arta picturală românească în Ardeal, le recomandăm să privească cu atenție lucrarea intitulată „Portretul soției mele”, în care colorit, senin, atitudine și în general tot ceea ce numim știință a compoziției, se unește spre a da o capodoperă, din care emana un fluid, o înfiorare, care mișcă și na în adâncul sufletului.

D-nii CORNELIU BABA și ISAC IONAN, expun meritoase peisajii, cinstesc pe autorii lor, suntem siguri că în alt mediu mai propice artei și a tiștilor decât cel al Timișoarei, acești artiști ar avea o evoluție mai fericită.

Câteva cuvinte bune merită și d-nii LUCIA LADEA, LAURA VLAD și MARIA CIUPE. Cea dintâi prezentă un autportret, realizat viguros și într-o fericită îmbinare de culori tari și propețe; cea de-a doua pentru un portret oarecum stilizat, dar dovedind cunoșterea meșteșugului coloristic, iar d-nia Ciupe pentru un desen cu linii sigure și un joc de alb și negru magistral.

În ce privește arhitectura, expun planuri și machete dl VICTOR VLAD care se menține în lucrările sale mult în domeniul pur al arhitecturii inginerești, și dl ROMEO VLAD care „Proiect pentru un monument funerar” trece mult, foarte mult, și pe tărâm artei adevărate.

În general, o manifestare de originalitate culturală care trebuie să se mulțumească, călăros, inițiatorilor și organizatorilor.

Prof. MIHAIL DEMETRESCU

DIN VIATA CULTURALA A TIMISOAREI

Internatul de baieti al Reuniunii Femeilor romane

de Prof. Dr. NICOLAE ILIESIU

...culturala romaneasca, in epoca
1919 incoace, — prezinta in Timi-
soara, — ca si in alte parti ale Rom-
— un progres atat de vadit, incat
...nu poate trage la indoiala, pute-
civilizatoare si creatoare a Neamu-
nostru. — Cine a cunoscut Timi-
soara, de acum 25 ani, isi poate de-
...de munca enorma constructiva a
...cultural romanesca. Voiu canta sa dau
...cand in cand, — pagini culturale
...Timisoara, cari vor confirma rolul

nicicand desminzit, — ce si-l-a asumat
in cursul veacurilor, si in ciuda restris-
tei vremurilor, poporul roman, ca stalp
nasaritean al Romei antic.

Voiu arata realizari culturale rom-
nesti, opere trainice, unele isvorite din
grele sfortari materiale, dar la temelia
caraora s'a pus toata caldura unui neam
cu cele mai nobile insusiri.

Incep cu Internatul de baieti al Reu-
niunii Femeilor romane.

Modeste inceputuri

...la inceputul anului...
...30 elevi romani din partile Bana-
...ocupat de sarbi, se refugiază la
...soara, unde vreau sa-si continue
...diile liceale. Elevii aceia erau fara
...si, fara vreun ajutor de undeva, fa-
...picioase materiale pentru a se putea
...ine. Erau copii nimarui. Internate
...Timisoara nu erau, decat doua: casa
...atorilor si internatul comunal, am-
...neincapatoare pentru afluenta cea
...de elevi. Casa invatatorilor isi
...normele sale, dupa cari, in primul
...se primeau in internat copiii inva-
...rilor, iar internatul comunal era or-
...izat pentru elevii dela scoala comer-
...la. Dealtcum nici internatul comunal
...si avea localul sau propriu, ci era
...nizor plasat in fostul edificiu Flunga-
...azi sediul Uzinelor si Domeniile Re-
...din Str. Eugen de Savoya. (Fost
...hotel si restaurant, in sec. 18,
...bitas, — locul de petrecere al elitei
...sorene de alta data).

persoana d. Traian Barzu, fost asesor
consistorial, un om de-o pricepere rara,
un gospodar neintrecut si cu dragoste
pentru tinerele odrasle. D. Barzu si-a
pus tot sufletul sau si toata truda pen-
tru prosperitatea noului camin. Si cate
greutati n'a intimpinat in cei dintai ani
ai existentei internatului?!

ACTIVITATEA IN PRIMI ANI

Elevii romani, refugiatii din Iugosla-
via, isi aveau acum adapost si ingrijire
parinteasca. Din rapoartele directiunii
internatului reiese, ca in cei dintai 6 ani,
au fost intretinuti in internat 456 elevi
dela liceu, scoala de comerț si scoala ci-
vilă. In anul 1920-21, au mai primit ma-
sa in internat 53 studenti dela Politeh-
nică, ca bursieri ai Primăriei. In acești 6
ani, au fost primiti bursieri in internat,
cu masa si casa toti elevii romani veniti

In căutarea unui stăpân

Internatul însă nu sta mult sub con-
ducerea romane, caci abia s'a implinit
anul si primaria fiind de parere ca a
...sa sa obligamente prea grele,
...in a vara anului 1921, a cerit inter-
...nati — desi nimic n'o incetateza la
acest act, — ministerului Instructiunii
publice, am aflat cat s'a putut, ca direc-
torul unei scoli din localitate, a informa-
...sosit, Ministerul Instructiunii, ca acest
internat s'ar fi infiintat pentru elevii
scolii comerciale. Si asa ne-am trezit ca
un delegat al Ministerului Instructiunii
vine la Timisoara pentru preluarea in-
ternatului si darea lui in folosinta scolii
comerciale. Când însă Ministerul a fost
informat precis, n'a mai insistat pentru
statificare si predarea lui scolii de com-
erț. In feul acesta Primăria in 8 Dec.
1924, a retrocedat internatul Eforiei
școlare, care l-a condus mai departe prin
comitetul ei, restrans, constator din
dnii ing. Stan Vidrighin, Dr. Atanase
Popoviciu, Dr. Nicolae Iliesiu si Const-
antin Spălățel. Cum însă internatul se
afia plasat, in edificiul clubului Regata,
plătind chirie anuală de 50.000 lei, si
cum acest edificiu a trecut in proprietate
Auto-Clubului, iar comitetul acestuia
insista mereu ca edificiul să i-se pună
la dispozitie, Eforia școlară a rugat Pri-
măria, ca să dea — Eforiei, un teren po-
trivit pentru clădirea unui edificiu pro-
priu.

Primăria prin hotărârea Nr. 24592 din
1925, incuviintează cererea, cu condiția
ca Eforia școlară în timp de 6 luni, să
obțină recunoașterea sa de persoană
juridică.

INTERNATUL TRECE IN PRO- PRIETATEA REUNIUNII FEMEILOR ROMANE

Ajungându-se la concluzia, că Eforia
școlară nu poate dobândi, decât după
lungi amănări, titlul de persoană juridi-
că, comitetul internatului, se adresează
Reuniunii Femeilor Române, de-a prelua
conducerea internatului. Reuniunea Fe-
meilor Române printr-o adresă din 12
Ian. 1925 se declară învoită de-a lua in
proprietate sa internatul și de-a-l con-

din Banatul iugoslav in număr de 145
elevi. Tot bursieri au mai fost un număr
insemnnt de elevi romani veniti din Va-
lea Timocului, apoi 16 elevi dela scoala
de comerț, veniti din vechiul regat. La
inceputul anului 1923, punându-se che-
stiunea uniformizării in conducerea in-
ternatelor, precum și a trecerii interna-
telor particulare sub patronajul și egida
persoanelor juridice, comitetul Eforiei, e
in cautarea unei solutii pentru menține-
rea și progresul internatului. Membrii
erorii: ing. Stan Vidrighin, Emanuel
Ungureanu, Ascaniu Crișan, Dr. Atanase
Popoviciu, Silviu Bejan, Emil Mihai,
Dr. Ion Roșu, Nicolae Iliesiu, Const-
antin Spălățel și directorul internatului
Traian Barzu, in ședința comitetului din
18 Mai 1923, hotărăsc predarea interna-
tului in administrarea orașului Timi-
soara. Delegatul Eforiei școlare Emanuil
Ungureanu și delegatul Primăriei, Ghe-
orghe Birescu dresază un proces ver-
bal de predare și primire, in ziua de 18
Mai 1923. Predarea s'a făcut cu anumite
condiții, între cari figurau două princi-
pale: averea internatului să se admini-
streze separat de averea Primăriei,
apoi in comitetul de supraveghere a in-
ternatelor comunale, cercul profesorilor
secundari să-si aibă 2 delegați, profesori
secundari. Delegați au fost aleși doi
prof. Dr. Nicolae Iliesiu și Const. Sălă-
țel.

Când Internatul a fost cedat Primă-
riei, averea lui era 273.431 lei 93 bani.

...duce in... acordului care se va sta-
...in... și Reuniune. Hotărârea
de predare se face in ședința Eforiei
școlare, respective a comitetului Inter-
natului, ținută in ziua de 15 Decembrie
1925.

Intre condițiunile de predare figura-
...: a) Menținerea internatului pentru
...ate timpurile, servind elevii rămași
...ia școlarele secundare din Timisoara,
...preferința celor veniti din Banatul
iugoslav.

b) Averea internatului să se admini-
streze separat de averea Reuniunii
Femeilor romane.

c) Capitalul existent la data predării
se va intrebuinta in primul rând la con-
struirea unui edificiu propriu pentru in-
ternat.

Reuniunea Femeilor romane, a cărei
președintă era d-na Alexandrina Vidri-
ghin, primește internatul in ziua de 26
Iunie 1926. Intreaga avere a internatu-
lui in bani, mobilier și alimente, de care
dispunea internatul la data trecerii lui
asupra Reuniunii, e de 786.735 lei. Di-
rector al Internatului rămâne și pe mai
departe d. Traian Barzu, care s'a dove-
dit a fi un bun chivernisitor, și adevărat
părinte pentru elevii dați in grija sa.

Cea mai ardentă grija a nouii con-
duceri a fost organizarea internă a inter-
natului și amenajarea lui cu cele mai
necesare obiecte, vase, scaune, delapuri,
pânzetur etc. Zelul d-nei președintă a
Reuniunii precum și a d-neilor din comi-
tet, n'a cunoscut nici o oboseală între-
cându-se fiecar într u prevederea inter-
natului cu cele necesare. Reuniunea Fe-
meilor supoartă din fondurile sale pro-
prie, completa întreținere in internat a
elevilor Alexandru Georgescu, Florea
Florescu, Florea Ivanescu, Vântu Stan,
toți din valea Timocului. Afară de
acești bursieri, internatul acordă burse,
pentru elevii din internat, majoritatea
din Jugoslavia, in suma de 286.000 lei.
La finele anului școlar 1926/27, inter-
natul are un excedent fa bani de 414.549
lei 40 bani, din care sumă, 400.000 lei se
trece la fondul pentru zidirea internatu-

lui.
Cu data de 1 Sept. 1927, directorul in-
ternatului d. Traian Barzu, zelosul di-
rector din cauză vârstei își dă demisia,
fiind ales in locul său d. Nicolae Iliesiu
prof. la liceul C. D. Loga-Timisoara.

AJUTOARE ȘI BURSE

Toată silința Reuniunii și a direcțiunii
internatului, de aci înainte se indreaptă
spre clădirea unui camin propriu, potri-
vit cerințelor unui internat modern. In
anul școlar 1927/1928, internatul a
acordat burse, ajutoare in valoare de
84.650 lei. Bursierii au fost: Eugeniu
Pau, Aurel Ghilezan, Pavel Covaciu,
Liviu Todan, Nicolae Samuilă, Gruița
Viorel, Ion Ștefan, Nicolae Micoș,
Gheorghe Garbis, Petru Lațcu; — maj-
oritatea din Jugoslavia.

Bursierii anului 1930-31: Cornel
Masta (Jugoslavia), Eugen Pau (Jugo-
slavia), I. Chercioban (Jugoslavia),
Traian Cioban (Jugoslavia), Gheorghe
Ion (Jugoslavia), P. Zgărcea (Jugo-
slavia), Pavel Covaciu, Liviu Todan,
Soifronie Grama, Gheorghe Molin,
Gheorghe Horton, Traian Todan, in total
121.300 lei.

In anii 1931-32 bursierii: Bardan
Constantin, Caercioban Ion, Chirilă An-
drei, Horton George, Silviu Gruescu,
Hortolan Rafail, Mohan Alexe, Luca
Iosif, Cioban Traian, in total 76.000 lei.

In 1932-33 bursieri: Forton Gheor-
ghe, Grama Soifronie, Ilin Gheorghe,
Marcu Constantin, Pincu Constantin,
Iosif Coriolan, Sămuilă Nicolae, Ursu-
lescu Gurie, Lăpădat Petru, Mata Cor-
neiu, Crișan Ion, in total 88.000. (Din
Jugoslavia: Pincu Constantin, Samuilă
Nicolae, Ursulescu Gurie, Lăpădat
Petru, Mata Corneiu, Crișan Ion).

Bursieri anului 1933-34: Baba Silviu
(Jugoslavia), Dragomir Traian, Horton
George, Sămuilă Nicolae, Luca Adan
(Jugoslavia), Lupia Petru (Jugosla-
via), Iosif Coriolan, Iosif Andree
(Jugoslavia), Vasile Avram, Lăpădat
Petru (Jugoslavia), Buza Ion (Jugosla-
via), Manciu Iosif (Jugoslavia), Zgăr-
cea Ion (Jugoslavia), Lungu Petru
(Jugoslavia), in total burse de 116.800
lei.

Și astfel in fiecare an, internatul dă
burse elevilor merituosi, siitori și cu
purtare oana. Fara a mai indica numele
bursierilor, dau numai sumele:

In 1934-35 se acorda burse insumand
86.900 lei.

In 1935-36 se acordă burse insumand
60.450 lei.

In 1936-37 se acordă burse insumand
61.950 lei.

In 1937-38 se acordă burse insumand
56.600 lei.

In 1938-39 se acordă burse insumand
64.500 lei.

In 1939-40 se acordă burse insumand
53.650 lei.

In 1940-41 se acordă burse insumand
112.000 lei.

Am afat necesar publicarea acestor
date, pentru a se vedea opera culturală,
desfășurată de Reuniunea Femeilor ro-
mane, de sub conducerea dnei președin-
tă Aurelia dr. Cioban și a comitetului
compus din cele mai reprezentative
doamne din societatea timisoreană.

Activitatea Reuniunii care culminează
in opera clădirii Internatului de
băieți din piața Tebea No. 1, voiu arăta-
o in numărul de Anul nou, al ziarului
„Dacia”.

CRISTOS SE NĂȘTE, MĂRIȚI-L

Pastorală P.S.S. Vasile Episcopul ortodox român al Timișorii

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu, dreptcredinciosul episcop al eparhiei Timișorii. Iubitului Cler și Popor dreptcredincios din această de Dumnezeu păzită eparhie: Har și milă de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos; Iar de la smerenia Noastră achierească binecuvântare.

„Hristos se naște măriți-L... Hristos pe pământ INALȚĂȚI-VA...”

(Din Peasna I. a Canonului Praznicului).

IUBIȚI FI SUFLETEȘTI!

Nașterea cea după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este un fapt minunat și nespus de bogat în roade binecuvântate pentru mântuirea noastră, a oamenilor. Această micșorare de Sine a Fiului lui Dumnezeu, până la chipul de lut al trupului nostru și până la sălășuirea Lui în peșteră și în unuia și săracioasa iesle a dobitoacelor, este o visterie atât de bogată, încât, din adâncirea tainii ei și din duhovniceasca ei înțelegere, creștinii din toate vremurile pot scoate nemăsurate și neprețuite comori de învățăminte și îndemnuri pentru viața lor. Tâlcuiește și înseamnă-ți ce o are pentru viața și mântuirea noastră minunata intrupare a Fiului lui Dumnezeu și sălășuirea Lui între noi a fost, totdeauna, un puternic reazim, pentru toți creștinii în lucrarea și lupta lor pentru dobândirea mântuirii.

În același timp, apropierea cu smerită înțelegătoare credință de lumina în care s'a înbrăcat ieslea din Viteem, prin dumnezeiasca intrupare într'ansa a Fiului lui Dumnezeu, a înlesnit tuturor, celor ce au fost încredințați de această mântuitoare credință, înălțarea cu duhul peste abuciumul acestei vieți. O ridicare peste ispitele și patimile de care este robită viața noastră pământească, până la cunoașterea, după puterea minții noastre omenești, a adevăratelor mântuitoare ale credinții noastre creștinești și a planului dumnezeiesc pentru mântuirea noastră.

Așa au ajuns unii păstori din preajma Viteemului să se înalțe, din smerita lor stare de oameni de rând și neștiutori, până la ferocita vrednicie de a afla, chiar delă îngeri, vesele intrării în peștera din Viteem a Fiului lui Dumnezeu și a rândirii dumnezeiești pentru mântuirea neamului omenească printr'ansul.

Asemenea și Mașii, acești înțelepți scrutaători ai cerului instalat și „crai” dela Răsărit, văzând steara vestitoare a nașterii lui Mesia, Mântuitorul lumii, se înalță cu gândul din întunerecul păgânății, în care trăia lumea acelor vremuri, până la cunoașterea tainelor economiei de mântuire a lui Dumnezeu pentru noi oameni. Și grăbindu-se vin de se închină Soarelui Dreptății, așa cum s'au învâțat dela steaua ce l-a călăuzit până la peștera din Viteem.

Iar creștinii prințelor veneni privind spre ieslea din Viteem, luminată de strălucirea mării dumnezeiești, sălășluită acolo prin intruparea Fiului lui Dumnezeu în Pruncul Iisus s'au cutut înălța cu duhul, peste toată prigoana dusmanilor credinții creștine, până la tîrta de suflet a înfrunții și moartei pentru credința în mântuirea ce ni-a venit nouă, oamenilor, prin nașterea lui Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

După cuvântul dumnezeiesc al Sfintei Scripturi așa și trebuie privită și înțelesă de Sine a Fiului lui Dumnezeu, prin venirea Sa în lume, pe calea nașterii Sale din Preacurată Fecioară Maria; ca un prilej de înălțare deis cele pământești trecătoare, spre cele cerești, vecinice.

Când, la potruzeul de zile după nașterea Sa, Pruncul Iisus a fost dus de Maica Sa, după rânduiala Legii, la templu, așa a mărcuțele cerești, vecinice.

Când, la potruzeul de zile după nașterea Sa, Pruncul Iisus a fost dus de Maica Sa după rânduiala Legii, la templu, așa a mărcuțele cerești, vecinice.

În înțelesul acestor cuvinte Mântuitorul Iisus Hristos, Cel născut în peșteră și în ieslea dobitoacelor, a venit în lume ca prin învățătura, viața și lucrarea Sa să desartă pe oameni în două mari tăcere. Una a sălășuirii Lui între oameni l-a fost și ce va fi spre „cădere” pentru că n'au înțeles și nu înțeleg nemărginita iubire a Cerescului nostru Părinte față de noi. Acesta n'au știut și nu știu preții iubirea, care a adus pe noul-născut Fiul lui Dumnezeu, pe pământ, ca prin intruparea, învățătura, lucrarea și pilda Sa de viață să ne prileziască neapă tuturor puțința de a ne curăți de păcat. Noastre și a ne înălța iarăși la legătura firească, de iubire, cu El, Părintele nostru Cel din ceruri: legătura în care am stat cu El dintru început. Iar altora minunata petrecere pe pământ și această mântuitoare lucrare a lui Iisus, l-a fost și le va fi totdeauna spre înălțare din robia păcatului și a suferințelor ce le aduce această viață, la vrednicia de fii și moșteni ai lui Dumnezeu și la slava ce ni-a dobândit Mântuitorul, prin tot ceace a făcut pentru mântuirea noastră.

Intruparea mai presus de fire a lui Iisus Hristos, Domnul nostru, a fost deci, rânduită în lume ca o faptă minunată, a cărei strălucire să lumineze căile tuturor celor dorinți de mântuire, de pretutindeni și din toate vremurile. Și să ne îndrepte tuturor cărările sufletului spre înălțare, cât mai desăvârșită, dela cele pământești spre cele cerești, dela viața cea după trup, cu poftice și ispitirile lui, la desăvârșirea unei vieți creștinești, după cuvântul și pilda de viață a Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Așa și nașterea Mântuitorului, arătarea și harul Lui în lume, a însemnat un popas hotărâtor și o răspândire de neînconjurat în viața duhovnicească a oamenilor. Ea a dovedit că o puternică și iubitoare chemare către oamenii din partea lui Dumnezeu-Tatăl, prin grațul minunat și atrăgător al faptelor mântuitoare, ce l-a săvârșit în lume. Cu adevărat „plătră de polițairă” și chemare pentru orice n'au înțeles și nu înțeleg această tainică chemare. Și, în acest timp, prilej de înălțare pentru toți cei ce au privit și privească spre ea cu spre o aptă de iubire a lui Dumnezeu, față de noi.

Pentru aceasta și sfânta noastră Biserică, urmărind scopul ce l-a fost dat de dumnezeiescul ei Interceptor, cu iubirea și purtarea de grijă a unei adevărate mame, an de an își îndreaptă chemarea sa către noi, făcându-ne prin cântarea ei de praznic, cu cântă dragostea: „Hristos se naște măriți-L... Hristos pe pământ înălțați-vă...”

Niciodată această chemare a Bisericii noastre cereștitoare și povățuitoare de neam n'a fost mai bine veșită, ca în vremurile grele prin cari trecem azi. Pentru noi, Români de pretutindeni, după grelele încercări prin cari a trecut Tara noastră, după anărășinarea ce ni-a copleșit sufletele, îndreptarea ochilor noștri sufletesti spre cele înalte, spre Păsăritul Cel de sus și Soarele Dreptății, înălțarea cu duhul până la dreapta înțelegere și printr-o micșorare de Sine, la care s'a supus Iisus Mântuitorul, prin intruparea Sa pentru mântuirea noastră, este un binevenit prilej de reînviere a credinței noastre în milostivirea, dreptatea și ajutorul puternic al Celui ce pe cel smerit înalță, pe cel însetat după dreptate îl satură.

Și cu atât mai vădit suntem dator să urmăm acestei chemări a Sfintei noastre Biserici, cu cântă armatele Tării, având binecuvântarea Celui de sus și urmând glasul cel de strigă din mormintele strămoșilor, cari au luptat și s'au jertfit pentru Tării

și Lege s'au și înălțat la vrednicia de a lupta pentru isbânda Crucii și a sfintei noastre credințe creștinești asupra prigonitilor ei din Răsărit. Din ordinul Majestății Sale Regelui și sub comanda mult osârditorului Conducător al Statului nostru, prin lupta lor pentru credință și sfânta cruce, ostașii noștri au rofăcut granița dinspre Răsărit a Tării și au spulberat orice umbră de pe vrednicia noastră cu români și ca creștini, frângând și cătușele neputinței la care am fost osândiți.

În urma ostilor noastre biruitoare dreapta credință a strămoșilor noștri se înalță azi, în toată curățenia și puterea ei mântuitoare, iarăși la locul de frunte ce l-a avut ea — ca pretutindeni, unde bate un suflet de român — și în viața fraților noștri de sânge, din partea de Răsărit a pământului locuit de Români. După ce, mai bine de douăzeci de ani, ea fusese înăbușită și osândită să dispară, prin prigoana celor fără Dumnezeu și hukitori de cele sfinte. Deasupra locașurilor sfinte din aceste părți, prefăcute de o stăpânire haină și fără suflet în localuri publice de tot felul, încep să se înalțe iarăși turnurile dărnate, purtând în vârfurile lor, ca pe un semn biruitor al dreptei credințe, iarăși podoba mântuitoare a sfintei cruci. Din ascunzăturile tainice și neștiute de prigonitori ies din nou la lumină vechile odore și icoane sfinte. Iar mulțimea, însetată după mângăierea credinței, slobod mărturisită prin cucernică închinare, alergă să se prosteară în fața lor, mulțumind cu lacrimă în ochi, bunului Dumnezeu, că l-a învrednicit să poată călca iarăși, neimpiedecați de nimeni, pe urmele de evlavie și cucernicie ale strămoșilor lor. În fun de tânăie și dangăt duios de clopot ecenți stăruitoare și cu deodinsul, se înalță spre Ceruri, Primosul și slujba jertfei cel fără de sânge, risunetului și mireasma patimilor, al laudelor, al slavoslovilor bătrâne și al atator cântări duhovnicești rășbat din piepturi pravoslavnice cu inimă bună spre tronul împăratului ceresc, punându-i înainte toată slăvirea, toată lauda și toată mulțumita, pentru darul de slobozenie de care l-a învrednicit. În rugă fierbinți se cerșeste de sus, pentru de aci încolo, toată binecuvântarea și bunăvoința pentru pacea de sus și mântuirea sufletelor, pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserică, pentru întreaga tuturor, pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsararea și iertarea păcatelor Majestății Sale Regelui nostru Mihai I. a osârditorului Conducător și Statului, Mareșalul Antonescu și a întregului popor român, dreptcredincios.

IUBIȚI FI SUFLETEȘTI!

Am văzut cu ochii această puternică înălțare spre cele cerești, mântuitoare, ce a însemnat-o pentru frații noștri din Basarabia, și cu deosebire pentru cei de dincolo de apa Nistrului, biruința armatelor noastre asupra prigonitorilor credinții străbune. De aceea am crezut nimerit să vă pun înainte pilda lor de înălțare pe arpile credinții străbune, la înțelegerea și prețuirea după cuvântul a binefacerii ce a însemnat-o pentru noi, oamenii, intruparea Fiului lui Dumnezeu în Domnul nostru Iisus Hristos și toată petrecerea și lucrarea mântuitoare, săvârșită de El pentru mântuirea noastră. Pentru ca azi, când sfânta noastră Biserică ne invită din nou, prin cântarea ei de praznic, să ne înălțăm și noi cu duhul la înțelegerea tainii ce ni-o înfățișează nașterea cea după trup a Mântuitorului, să aveți un motiv mai mult de a urma acestei chemări — ca de mamă griuile. — a sfintei noastre Biserici. Și urmând glorioasei noastre armate, pe calea luptei ei pentru biruința crucii lui Hristos, și pilda fraților noștri abli desrobiti, să ne străduim și noi, cu toți, să asigurăm Crucii lui Hristos o mai desăvârșită biruință la viața noastră de azi încolo. Ni-o cere aceasta, pe lângă îndemnul de praznic ce ni-se adresează de Sfânta noastră Biserică, îngrijorată de mântuirea

noastră, și datorită ce avem de a prețui, cum se cuvine, prilejul de mântuire ce ni-l imbie Mântuitorul, prin nașterea Sa și prilejul oasă lucrarea Sa mântuitoare aici pe pământ și, mai presus de toate, ni-o cere în susul sufletului nostru, robit de patimii și atâtea păcate și durmă să scape de acensă robie, spre a dobândi mântuirea prilejuită de Iisus. Cel ce azi vine să se nască din nou în peștera sufletelor noastre.

Să nu ne mai împotrivim deci, de azi încolo, atator îndemnuri, chemări și năzuințe, cari toate întese mântuirea și fericirea noastră. Ci, într'un gând cu frații noștri de pretutindeni și călăuzii de același duh al jertfei pentru Biserică, Neam și Tară, să ne am dat dovadă vitejii noștri ostași, vărsându-și sângele pentru aceste neprețuite comori ale sufletelor noastre, să ne simțim înalțări, ca ne putem face și noi datorită de ostași aici, acasă, pe frontul din lăuntru al iubirii și înfrățirii, atât de trebuincioase în aceste vremuri grele, prin care ne este dat să trecem. Numai așa praznicul Nașterii Domnului din anul acesta, Crăciunul nostru creștinesc și românesc, va fi pentru noi un devărat prilej de înălțare sufletească pe te abuciumul vieții, din aceste vremuri spre. Înălțare, care să ne dea și garanția a înțelegerea acestor vremuri va putea fi învinșată de Neamul nostru, spre binele și fericirea din viitor a fiecărui din noi.

Crăciunul și așa este, încă din bătrâni, răznicul iubirii și al înfrățirii dintre creștini. Praznicul de înfrățire a bogatului cu săracul, a sănătății cu boala, a fericirii cu suferința. Praznicul milei și al iubirii de aproapekii. Când se pot șterge multe lacrimi, se pot sătura mulți flămânzi, se pot mbrăca mulți din cei ce tremură de frig și peste tot, se pot ajuta mulți lipsiți și nenorociți.

Să ne grăbim deci, cu toții, de a urma acestui apel, prin obolul ce fiecare din noi trebuie să-l împrumute Tării, care are azi atâtea sarcoți de purtat, atâtea goluri de umplut, atâtea biserică de reclădit, atâtea căminuri pustite de refăcut, atâtea greutăți de învins. Asemenea să nu preocupăm ajutorul ce trebuie să-l dăm familiilor rămașe acasă, fără niciun sprijin, la urma celor al lor, plecați să-și pună piepturile stăvilor la hotare, împotriva puhoiului de păgânătate ce ne amenință încă dinșpre Soare-răsare. Să nu uităm nici de răniții din spitale, cari au nevoie de îmbrăcăminte, doctorii și hrană, spre a-și reînvierea trupurile, istovite în lupta pentru Credință, Tară și Rege și pentru liniștea și tihna noastră, a celor de acasă.

Iar pentru cei flămânzi și goi fără de adăpost din jurul nostru, să dăm fiecare, cu mână largă și fără șgăroenie, sprijinind creștinesca mișcare a „Ajutorului de iarnă”, din conștiința că toți aceștia, ce au nevoie de ajutorul nostru, sunt „frații mai mici” ai Pruncului Iisus, sălășluit în peștera friguroasă din Viteem și oricâte fecem unora ca aceștia, în aceste vremuri de cumplite lipsuri, Lui îi facem. Cine dă celui lipsit, împrumută pe Dumnezeu.

În sfârșit, iubiiților, să ne străduim ca la acest dumnezeiesc praznic al Nașterii Domnului numai „câte sunt adevărate, câte sunt oinștite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt cu nume bun...” acestea să le gândim. Și, înălțându-ne cu sufletul la înțelegerea mântuitoare a intrupării lui Iisus pentru noi să luăm creștinesca hotărâre de a-și pune în lucrare, în viața noastră de creștin, mereu numai aceste cucernice gânduri de praznic. Bine știind că numai trăind o astfel de viață putem nădăjdui mai mult bine în viitor pentru Biserică și Neamul nostru și numai așa lucrăm și noi la refacerea hotarelor Tării, o-dinioară cu atâtea jertfe întregită. Amin.

Timișoara, la Praznicul Nașterii Domnului din anul 1911.
Al vostru, al tuturor, iubitor părinte
† VASILE, episcop

TREI CRĂCIUNURI

AMINTIRI DIN VREMEA RAZBOIULUI TRECUT

În Dumineca aceasta în seara, s'a pians că o doare gâtul. Lelea Istina a uitat-o în pat și a lecut-o mereu cu carpe ude. Bărbatul ei, Mitru, era dus de-acasă. Culcându-și pe ceilalți doi copii, pe Niculiță și pe Ionaș, ea se așeză la patul Irinei. O îmbuna în tot chipul, îi făgăduia, că o lasă la școală. Când la auzul acestor cuvinte Irinuța îi răspundea cu un zâmbet de fericire, lelea Irina socotea, zimbetul ei drept semn bun. La miezul nopții începură gemete dureroase, iar pe la cântatul cocșilor, Irinuța nu mai putea să geamă. Când s'a crăpat de ziua, Irina își încheștă mâinile pe gâtul lelei Istina și după un horcăit prelung îi șopti:

— Mamă dragă, eu mor...

Apoi își închise ochii și... nu-i mai deschise.

Când s'a întors badea Mitru își găsi femeia tăvălită la pământ, iar pe Niculiță și pe Ionaș tipând, prinși de poalele ei. Încercările lui de-a face pe femeie să-și vină în ori, să se pregătească de îngropare, au fost zădarnice. De-a-urum, cât era ziua de mare umbra dela un colț la altul al casei și se bocea:

— O, Irinuță,
Draga mami prichiduță,
Școală-mi-te, școală
Să te gat la școală,
Câte cărți îi vrea
Că-ți-oi cumpăra,
Și Istoria
Și Gramatica
Și „Mografia”
Măncu-ți inima
Și gurița ta!

Cele pentru îngropare le-a pregătit o soră de-a lui badea Mitru, iar Miercuri pe la amiază au îngropat-o. La cimitir s'a dus numai badea Mitru cu Niculiță. Ea a rămas acasă cu Ionaș, copilul cel mai mic, care părea bolnav, — poate că de plânsul cel mult, își zicea lelea Istina. — Înându-și copilul pe brațe, îi mângăia, îi ținea în pat și îi lega la gât, apoi iar îl lua în brațe, îi legăna și cânta:

— O, Irinuță...

Oprindu-se de-odată, își duse mâna la frunte; privi năucă pe Ionaș, îi așeză în pat și ca leșită din minți porni alergând spre cimitir. N'a trebuit să alege mult. Întâlnise pe oamenii, cari se întorceau dela groapă și se oprir în dreptul lui Mitru.

— Mitre, fugi Mitre la oraș după doftor, că în casa noastră a intrat... grumăzarea.

Indreptându-se apoi către o vecină, o rugă să ducă pe Niculiță la ea, ca să nu se molnasească și el și... o luă la fugă înspre casă.

Când s'a întors Mitru dela oraș, era către miezul nopții. Pe doftor nu l-a găsit, dar i-a lăsat vorbă să vie a doua zi. Iar pe Ionaș la aflat... dându-și suflarea cea din urmă.

Lelea Istina privea pierdută, când pe Mitru, când trupul nelusufletit al lui Ionaș. Nu plângea, nu lăcrăma și nu zicea nici-o vorbă.

În dimineața zilei următoare după căsăritul soarelui, doi oameni aduceau pe Niculiță pe brațe. Îngălbenind, lelea Is-

tina se apropia de bălat și îl sărută pe frunte. Apoi căzu, leșinată, la pământ.

Veni și doftorul, ocări pe Mitru pentru-că nu l-a chemat mai din bună vreme, scrise ceva leacuri pe seama lui Niculiță și se duse în treaba lui. Iar Jo seara era mort și Niculiță.

Acum se rupea inima oamenilor când vedeau pe lelea Istina. Cu părul despletit, prinzând o parte de păr într-o mână și o parte în alta, umbra prin casă când la Niculiță, când la Ionaș, îi sărută pe frunte și pornea prin ogradă și prin grădină. Apoi se întorcea prin casă și reîncepea aceeaș scenă tristă. Nu vorbea nimănui, nu plângea și nu se bocea. Abia Sâmbătă pe la prânz, când auzi glasul clopotelor, își deschise glasul, un glas stins și răgușit, ca venit din altă lume:

— Clopotele trag,
Lasă-le să tragă
Săptămâna 'ntreagă,
Clopotele plâng,
Lasă-le să plângă,
Că le-am luat în arândă!

Îi îngropară pe amândoi de-odată. Sâmbătă după amiază. S'a dus și lelea Istina la groapă și acum părea că s'a schimbat dintr'odată. Privea liniștită cele două sicrie, suspina din când în când, iar la urmă a aruncat și ea câteva bulgări de pământ în groapă și s'a întors cu Mitru, acasă. Privirea îi era blândă, o privire din care puteai citi resemnarea. Se uita în curțile oamenilor, vedea pretutindeni o mișcare neobișnuită și ici-colo câte-o femeie plângând.

— Vezi Mitre, tot satul plânge de jalea noastră!

Un suspin dureros scoase acum și Mitru. El stie foarte bine, de ce plâng femeile, dar, nu se încumeta să spună și Irinei. Abia Duminecă dimineața i-a spus și ei o vecină, că s'a pornit războiul.

Plecarea bărbaților la război a fost Duminecă seara. Un convoi trist de bărbați și femei, cu desagi în spate, înaintau către orașul din apropiere. Când au ieșit din sat se auzi glasul clopotelor și atunci se opriră toți, ca să mai arunce o privire duioasă vetrelor părăsite. Era un sunet argintiu și jalnic în cinstea reilor ce mergeau să moară în pământ străin. Se făcu o tăcere religioasă. Toate mâinile se îndreptară spre frunți.

— Spusu-v'am, — răni de-odată lelea Istina, rupând tăcerea, — că săptămâna aceasta a fost toată numai a mea? Auzi, Mitre? Acum trag clopotele pentru tine! Dumnezeu te ierte, Mitre!

Își îmbrățișă bărbatul, îl sărută prelung și își desfăcu plețele.

— Clopotele trag,
Lasă-le să tragă,
Săptămâna 'ntreagă,
Clopotele plâng,
Lasă-le să plângă,
Că le-am luat în arândă!

Din război veniau mereu scrisori pentru femei. Dar lelea Istina nu aștepta nici o scrisoare. — De-o întreba cineva de Mitru, îi spunea:

— L-am îngropat, ce cărți să mai șoptesc dela el?

Nu-și mai văruia casa. N'avea Paști,

n'avea Rusale și n'avea nici Crăciun. Nu i-sea la povești, între femei.

— La ce? — își zicea. — Să-mi spună și ele, că Mitrea meu a murit în Galita?

III.

Așa s'au scurs două Crăciunuri și lelea Istina n'a avut Crăciun. Mai erau două săptămâni până la cel de-al treilea, când o vecină i-a adus o veste neașteptată. Un om din satul vecin, întors din Rusia spunea, că s'a întâlnit cu Mitru.

— Aș! Mincluni goale. — îi răspundea lelea Istina. — Mitrea meu e mort de mult.

A doua zi s'a dus totuși în satul vecin, la omul venit din Rusia. Acela i-a spus, că a fost într'un spital cu Mitru, că au ajuns amândoi de-odată prizonieri, răniți greu, aproape morți. El și-a pierdut un picior și așa... i-au dat drumul, să vină acasă. Mitru s'a însăcătoșit pe deplin.

— Omul ăsta a vrut numai să năvălească... — își zicea când s'a întors în satul ei. — Nu mai cred nimărul...

Dar în dimineața zilei următoare i-a scris o scrisoare, iar scrisoarea era dela Mitru. A fost scrisă cu câteva luni mai înainte.

Plângea, râdea și nu-și credea ochilor. — O, Irină, unde ești? S'o citești tu...

O, Irinuță,
Draga mami prichiduță,
Școală-mi-te, școală...

S'a dus la primarul, la dascălul, la popa și... i-au citit-o pe rând, cu toții.

O cuprinse o cutrenurare dulce și se înveseli de-odată. Își văru casa și făcu o sumedenie de colaci de Crăciun. În seara Crăciunului a aprins lumina și aștepta cu dor pe colindători. Și dacă a văzut, că nu vin, a ieșit în stradă și a văzut pe colindătorii din Gruul Natului.

— Ei Costane, Petre, veniți, colindați și la mine... Că mi-a dat Dumnezeu... trei Crăciunuri de-odată...

Le dete câte trei colaci.
— Spune-ți și altora, să vie și să colinde...

Și veniră de-acum unul după altul iar ea le întindea zâmbind câte trei colaci.
— Mi-a dat Dumnezeu trei Crăciunuri de-odată, — spunea tuturor, beată de fericire.

Veniră și doi băieți cu steaua, unul mare și unul mic, ca Niculiță și Ionaș. Simțea că i-se strânge inima și făcea sforțări uriașe, ca să nu lăcrimeze. De ce curg lacrimile și în seara de Crăciun?

Băieții începură cântecul:
— O, ce veste minunată,
Viflaimul ne arată...

— O, băieți, — le zise lelea Istina dură-ce isprăviră colinda, sărutându-i pe frunte și întinzându-le câte trei colaci. — spuneti prin sat, să vie toată lumea să-mi colinde... Că mi-a dat Dumnezeu și mie... trei Crăciunuri de-odată!

Și veniră colindători, tot mereu. Târziu, târziu când încetară de-a mai veni, simți bătaie puternice în inimă. Și apoi cordurile unei colinzi duioase, venite din depărtări imense, aceeaș colindă, ce o auzeau în seara aceasta toate nevestele satului. A el a fost mai lungă și mai dulce decât a altora. — o colindă în'reltă, pentru trei Crăciunuri...

Septimiu Popa

Ceceți pretutindeni baterii cenumite și candlabre

Marca „DURA”

UZINELE „DURA” S. A. TIMIȘOARA

STR. PESTALOZZI 22 - TELEFON 42-60

REUNIUNEA PENTRU AJUTORARE DIN TIMIȘOARA

SUCURSALE:

Arad
Str. I. G. Duca 19

Alba Iulia
Str. Bucovinei 7

Brașov
Calca Victoriei 13

Caransebeș
Cal. Ardealului 1

BOZOVICI
DEVA
FERDINAND
JIMBOLIA
LIPOVA
MEDIAȘ
ORȘOVA
ORAVIȚA
PERIAM
REȘIȚA
etc. etc.

și încă cca 199
agenții în țară

CENTRALA:

TIMIȘOARA I, Str. Gh. Lazăr 1

TELEFON: 36-83

SOCIETATEA PRIMEȘTE MEMBRI
dela vârsta de 18 ani până la 85 ani
ȘI FĂRĂ EXAMINARE MEDICALĂ
COTIZAȚII LUNARE FIXE
dela lei 30

Ajutoare 8000—50.000

PENTRU CAZ DE MOARTE, CASA-
TORIE, TRUSOU

CA 13.000 MEMBRI

SOCIETATEA PLĂTEȘTE ANUAL
AJUTOARE DE

CCA 18.000.000 Lei

CEREȚI ÎNCĂ AZI PROSPECTE DE-
LA REPREZENTANȚII NOȘTRI
LOCALI SAU DELA CENTRALĂ

CINEMA APOLLO

Cel mai emoționant film de aventuri senzaționale!

! Berlin - Amsterdam - Londra !

Inercarea de a se ascunde niște devize engleze într'un avion de transport
man este tratată în chip senzațional

UN FILM DE AVENTURI
CRIMINALE ÎN CARE
DOI CAMARAZI DE SBOR
DIN LUMEA
TRAFIGANȚILOR

Reprezentațiile încep la orele 3, 5, 7 și 9. Duminică și sâmb. matineu la orele 11 și 13.

Cinema CAPITOL

O operetă de un succes răsunător!
MONTARE! FAST! MUZICĂ!

O.C.R. VA PREZENTA
in curând
la

UN SPUMOS
AMESTEC
DE MUZICĂ
BETIE ȘI
FEMEII
FRUMOASE

THEO LINGEN PAUL KEMP
LIZZI WALDMÜLLER

Viața de vis și melodie a Berlinului de
altădată!

Un cer plin de stele..... sute de fete
frumoase..... o noapte plină de dra-
goste..... toate într'un film vesel,
delicios....

incep. Repr. 3, 5, 7 și 9. — Dura. și sâmb.
și la orele 11 duminică.

Cadouri de Crăciun

Cel mai estin și în asor-
timentul cel mai bogat
la firma

GEZA UTVINYANZ

TIMIȘOARA, Piața Snt. Gheorghe
în Palatul Sem Rom. Cat.
(împreună Casa de Stofe Rabong și Schneider)

Când sosiți la

TIMIȘOARA
descindeți la:

Hotel EUROPA

Bul. Regele Mihai 17, unde Vi-
se oferă cel mai perfect confort.

HOTELUL ARE:

Poziție plăcută, încălzire centrală, per-
manent apă curgătoare, caldă și rece,
baie, camere confortabile. — Intimita-
te familiară. — Prețuri moderate.

Telefon 21-19.

SPRIJINIȚI

„AJUTORUL DE IARNĂ”

SORIN S.A.R. Oficiul de vânzare a geamuri- lor dela toate fabricile din țară

Instalează depozite pentru vânzarea geamurilor en-gros pentru revânzătorii, cu
prețuri de fabrică. Oficiul începe să funcționeze la 1 Ianuarie 1942.

Timișoara, str. Bolintineanu No. 7 | Arad, Bdul Rev. Ferdinand No. 46

CINEMA THALIA

UN FILM DE ACȚIUNE, INTRI GĂ, PASIUNE ȘI MUZICĂ!

O.C.R.
GARANTIA FILMULUI BUN
PREZINTĂ LA

UN FILM CARE ÎNFĂȚISEAZĂ VIAȚA
DRAMATICĂ A UNEI FEMEII CARE DELA
CULMILE TRIUMFULUI SE PRĂBUȘEȘTE
ÎN PRĂPĂSTIA DECLASAȚILOR.

cu fascinantă artistă Z A R A H L E A N D E R

Viața romanțată a unei celebre cântărețe, a cărei frumusețe provoacă multe
drame.

Începutul reprezentațiilor: 3—5—7—9

Duminică și Sărbători la orele 11 și 13

NOAPTEA SFÂNTĂ CRĂCIUNUL 1941

Doispe două mii de ani s'au scurs în lume, a cutremurat o lume întreagă de vecitice, te când Nașterea s'ansfigu-ându-o.

nebuoza spirituală, Noaptea a, transpunându-ne în reverie sâr-mântuirii.

În fiecare an, feeria Noptii Sfinte se a, transpunându-ne în reverie sâr-măscă. În fiecare an retrăim clipa a, când Mântuitorul apare în a, uncului divin, născut din Preacu-maică.

aticismul popular cu genuina-i im-a poetică știe să aureoleze acest e magnific cu gingașe tradiții. În a prețios tezaur de obiceiuri tradi- e — rezonanță veridică a sensibi-duhnicității sunt plasticizate toa-mentele din scena Nașterii sfinte.

amurg și până 'n miez de noapte. sfera este înmiresmată de evlavie. e șglobii, scenariii și cântări, a- te în sonoritatea sărbătorii, pă- cu atâta duioasă și nostalgie sfân-casele creștinilor.

ariariul datinelor începe încă în zo- ei de Ajun, când copilasii pornesc ațărării". Orațiile lor, în versuri e, concise ce denotă gingașie și ne- ație, încehele cu urări de ferire u stăpânu casei. Ansamblul aces- ablou vibrant îl înceheie întrecerea alesu nucilor, aruncate pe jos de a na casei. Sufletul copilașilor poartă ul purității, candid ca pruncul din pe care-L vestesc pițărării.

blimul zilei de Ajun, se nuantează a pregnant în seara sfântă, cu alte de dramatism religios popular, de a pur creștină : colinde, cân'ee

de stea, Irozi, Vitilemul etc.

În tăcerea nopții, colindele umplu văz-duhul cu melodiile lor armonioase, de par niște simfonii cerești, venite din sfere serafice. Ele sunt fascinante prin simplitatea și poezia lor.

Simultan, copii de școală, formând un ansamblu de cinci, pornesc cu steaua. Micii debutanți, reprezentând unul pe Irod, alții pe cei trei magi dela Răsărit și al cincilea pe inger, ne reimprospăcează impresionantele momente, ce au ur-mat Nașterii sfinte : steaua, magii, Irod etc.

Pe lângă obiceiurile acestea crești- nești, se împletesc în nimbul sărbătorii și câteva inofensive reminiscențe păgă-re : plugasorul, bulaiul, cerbul etc., a- deputele principiilor creștine.

În jurul marelui praznic al Nașterii, mai strălucesc cu specificul lor crești- nesc, florile nobile și ale carității. Desă-late sub pomul de Crăciun. Divinul prunc dezonând dogma egocentrismului feroce de până aci, oferă oamenilor ca obiect de cult, umanitatea suferindă.

Gingașele salbe de obiceiuri și de da- tini creștinești — perle ale mândriei noastre naționale — e bine să le conser- văm și să le transmitem posterității, în farmecul simplității lor. Afirmări de profundă spiritualitate și dinamism reli- gios, ele cristalizează incontestabil, un puternic imperativ spiritual și național.

În feeria nopții sfinte, datinile de Cră- ciun ne debarasează pe o clipă de balas- tul preocupărilor cotidiene, ne evocă comori de amintiri plăcute, ne transpu- ne adieri de imne în sfere transcenden- tale și „ne aduc pe Dumnezeu să ne mântue de rău”.

Victor Vlăduceanu

Legile cari conduc popoarele lumii, au aproape în totalitatea lor tendința, de a constrânge și orienta individul spre manifestările și aplicațiunile de valoare po- zitivă. Astfel în toate țările, binele este stimulat iar răul pedepsit. Ajutorarea săracilor, a orfanilor și bolnavilor, aju- torarea pe plan social a colectivităților cari luptă cu greul vieții, protecția fa- miliei etc. sunt funcțiuni de bază în le- gislațiile tuturor popoarelor lumii.

După aparență deci, oamenii tuturor națiunilor sunt conduși de aceleași mari principii pozitive, de aceleași înalte co- mandamente morale. Transplantarea pe plan internațional a acestor principii, ar fi fost idealul la care omenirea trebuia să ajungă, urmând aplicarea în concret a caracterelor ce-i dau superioritatea față de lumea biologică inferioară.

Ne este dat totuși să asistăm la cel mai ilustru paradox pe care istoria ome- nirii l-a înregistrat vreodată. În loc ca toate țările să trăiască în deplină armo- nie, în loc ca între națiuni să existe spri- jin și încredere reciprocă, în loc ca gla- sul sfânt care anunța „pe pământ pace și între oameni bună 'nvoire” să consti- tue o binecuvântare meritată, furia di- strugătoare a celui mai mare cataclism pe care l-a văzut vreodată omenirea, s'a întins dela o margine la alta a pământu- lui, întrecând cu mult în proporții pe cel din 1914.

Nu există și nu va exista națiune, care să nu fie — direct sau indirect — pre- judiciată în cele mai intime alcătuirii ale ei, de către această formidabilă înclăstare. Nu va exista apoi, moment și etapă de progres, pe care poate omenirea a do- bândit-o cu prețul unor enorme sacrifi-

cii și ani de eforturi, care să nu-și dimi- nue importanța și valoarea, marcând progresiv degradarea și retrogradarea singurului bun comun al tuturor popoa- relor, a civilizației.

Desechilibrul universal cu consecințe incalculabile pentru drumul viitor al omenirii, și-a avut geneza — o știm cu toții — în nedreptăți mai vechi, și a fost declanșat de tentativele egoiste și ex- clusiviste ale câtorva popoare, nesățioa- se de dominația pe toate căile a întregel lumi.

Ne este destinat nouă să asistăm în acest an, la Crăciunul cel mai dureros pe care l-a înregistrat vreodată istoria, dela apariția Creștinismului. Marea sărbătoare a Nașterii Domnului, care a venit pe lume pentru a aduce alinare, mulțumire și dragoste pentru tot ce este omenesc, precum și pacea și liniștea accia aproape transcendentă care-i împrumută atâta majestate, vor fi adânc turburate în acest an, iar osana- lele ce se cuvîn marelui eveniment vor fi înălțate de bubuitul tunurilor și de exploziile obuzelor, cari vor transforma Sărbătoarea bucuriei în praznicul dure- rii peste tot întinsul pământului așa cum omul a dorit-o și poate a și meri- tat-o. Ne rămâne, ca singură mângâiere speranța, că din înclăstarea aceasta gi- gantică, va răsări o lume mai bună, mai echitabilă și mai dreaptă, în care omul — această paradoxală coroană a Crea- țiunii — se va ridica mult deasupra in- stinetelor, așa cum aurul iese purificat din sfărâmarea masailor, așa cum na- tura renaște curată și puternică după încercările cumplite ale iernii.

Dr. IULIU PORA

Viitorul colaborării italo-române

pe tărâmul industrial

Interviu acordat de d. Ing. J. Gigurtu marelui ziar economic italian *Il Sole*

„Cunoscutul ziarist italian L. O. Del- roccador al ziarului „Il sole” din no, cea mai de seamă publicație ita- cu caracter economic, a fost primit e trecute de d. Ing. Ion Gigurtu, ca- afla în drum spre celebra stațiune ală Montecatini. Cu acest prilej, aradul nostru italian a dorit să afie rile „ilustrului oaspe al Italiei, so- ac” ca una din personalitățile cele de seamă ale lumii economice ro- e”, cu privire la viitoarele posibili- ale colaborării italo-române pe tăr- ul economic. „Cu gentileța și cu ma- competență care îi sunt caracteris- — ne spune camaradul nostru Del- — d. Ing. Gigurtu ne-a dat o sea- de lămuriri covârșitor de însemnate care ne arată căile ce duc spre spori- cecia colaborării italo-române”.

„Îngat să vorbească despre relațiile ariale italo-române, ilustrul oaspe- spus:

„Cum eu sunt în primul rând un in- triaș, mă ocup, bine înțeles, și de el de legături, care mă interesează hip deosebit.

„Grupul controlat de dvs. se află în mentul de față în raporturi cu cele tene?”

„Grupul industriilor controlate de e este vast și cuprinde tot felul de toare: mine, chimie, textile, celuloză, miniu, electrică, etc. Cu privire la torul electricității de care se îngri- le grupul meu, țin să vă spun un u care desigur va interesa pe ita- ul. Grupul meu industrial, cuprinde și are centrală electrică ce se află în aștină, acționată complet de me- imă prima arzută în Europa.

„O parte din industriile la care t interesat, se află în legături cu cele amănitoare italiene și exploatează o

serie de brevete ale bine cunoscutei „Montecatini”. După cum vedeți ne aflăm pe un plan de colaborare și gân- desc că acest plan va putea fi cu mult sperit în viitor. Industriile mele ar pu-

Pe malurile Dunării vor fi create mazi industrii italiene

— „Credeți deci cu puțință, în ceace privește România, o intensificare a ra- porturilor industriale italo-române?”

— „Nu numai că sunt convins că o astfel de sporire este cu puțință, dar că ea este și în folosul nostru al românilor. În legătură cu aceasta gândesc că, un contact direct între industriile celor două țări, sub auspiciile autorităților Statului, ar fi foarte prielnic pentru această dorită colaborare. În acest sens s'ar putea stabili mai întâi principiile de la care să se poată porni și apoi să se traseze liniile de urmat. Sunt sigur că oameni de acțiune italieni și români ar găsi ușor chipul de a pune temeliele unei adevărate colaborări active și folosi- toare pentru amândouă părțile.

— „Care sunt dură părerea d-voastre folo- de competențe pe care Puterile Axei le-ar putea trage pentru economia lor, din ocuparea teritoriilor rusești?”

— „Fără îndoială, aceste foloase vor fi multe și însemnate. În haosul în care se va găsi Rusia la sfârșitul războiului, nunerca în valoare a rămănturilor în- trate în orbita economică a Germaniei și a României, va îngădui industriei și agriculturii acestora să-și poată asigura noui și mari factori de bună stare pen- tru ele înșile și pentru întreaga Europă. Astfel tara mea va putea fără îndoială, să-și gnosească într-o măsură însemna- tă capacitatea de export de produse agricole spre Statele aliate.

— „În ce fel credeți că Italia va parti- cipa direct la exploatarea resurselor te-

tea, pentru a nu cita de cât o pildă, să furnizeze celora italienești o însemnată cantitate de celuloză și de carbură de calciu, primind în schimb filaturi de bumbac și produse asemănătoare.

Pe malurile Dunării vor fi create mazi industrii italiene

— „Nu mi se pare un lucru greu pen- tru Italia să creeze într-un scurt răs- timp, pe malurile Dunării — care este drumul comercial prin excelență între Sud-Estul Europei și Europa centrală și de Sud — o seamă de industrii pentru prima transformare a materiilor prime de care abundă teritoriile sudice ale Ru- siei. Această transformare ar fi foarte avantajoasă, pentru că ar evita trans- portarea în Italia a materialelor brute și de a împlini apoi aci, cu o cheltuială mai mare, prima fază a prelucrării. Pentru a nu cita de cât o pildă, s'ar pu- tea foarte bine transporta fonta în loc de a se transporta materialele feroase și cărbunele necesar pentru producerea ei.

— „După câte ne spun connaționali dvs. înfățișarea industrială a României se găsește în plină fază de prefacere și sunt pe cale de înfăptuire noui indus- trii. Credeți că acest fapt ar putea avea o influență negativă asupra conlucrării industriale italo-române?”

— „Este adevărat că în România e pe cale de realizare de câțiva ani un întins plan privind împuternicirea și sporirea întreprinderilor industriale, structura economică însă, a celor două țări, este în chip substanțial diferită, și cu cred că fenomenul de care îmi vorbiți, ridicând puterea de cumpărare a raportului rom- mân, va contribui mai mult să va lărgească în România debușeele pentru industria italiană.

— „Grupul controlat de dvs. se află în mentul de față în raporturi cu cele tene?”

— „Știm că ați luat contact cu mini- ria d-sale în țara dvs., în fruntea unei delegații economice. Ați putea să ne spuneți ce posibilități, după părerea dvs. ar avea contactele asemănătoare, urmărind scopul unei mai strânse cola- borări cu industriile Italiei și cele ale României?”

— „Am cunoscut pe Excelența Sa Riccardi și am constatat la d-sa via do- rință de a ajunge în linii generale, la o intensificare a raporturilor economice între cele două Nații. Sunt convins că în momentul de față, posibilitățile unei mai active și rodnice colaborări între cele două țări pe tărâm economic, sunt mari.

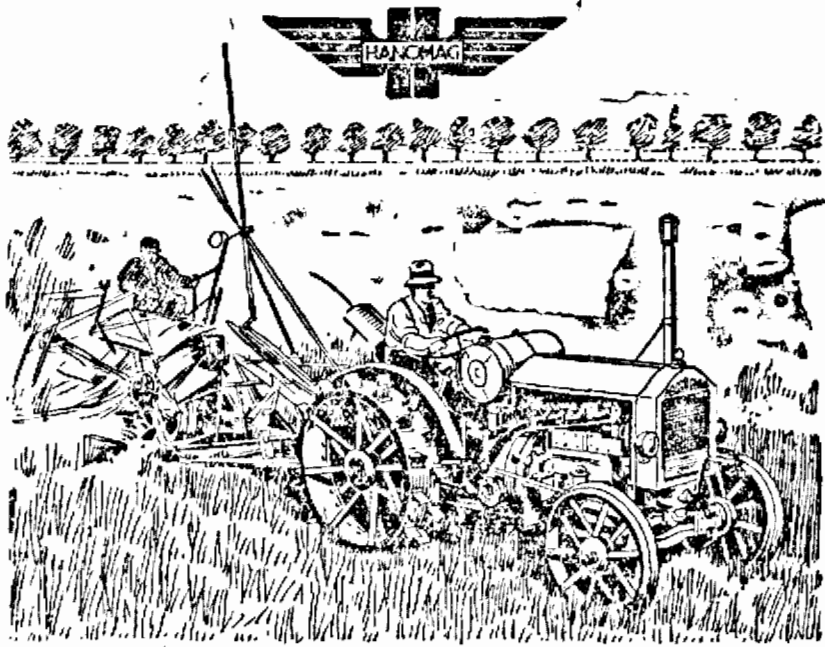
— „Pentru a sfârși, Excelență, o în- trebare — cu totul actuală. Se vorbește astăzi foarte mult despre resursele mi- niere ale bazinului Donețului. Vreți să ne spuneți, ca inginer și ca industriaș, părerea dvs. asupra însemnătății lor efectivă?”

— „Este vorba, fără îndoială, de re- surse foarte mari, astfel în cât să asi- gure Axei avantajul care pot fi definite „formidabile”. L. O. DELFINO

Asistența Rusiei, sau mica împerechiare

Impărăția Domnului stă în Harul trimis aproapei. Fii mândru
că poți fi de folos Neamului, luptând pentru a da „AJUTORULUI
DE IARNA”.

EDUARD PROCHASKA FII
REPR. HANOMAG
Tractoare Agricole și Industriale

Birou: Str. Brătianu No. 24.

Telefon 16-03

Atelier: Spl. Müller Guttenbrunn 13

Telefon 25-45

BOMBOANE - CAMELE
DESERTE - FRUTTI

KANDIA

DRAGEURI - GELEURI
Sunt cele mai fine

„Florida”

FABRICĂ DE
CIORAPI

CREȘTE SĂRBĂTORI, FERICITE ȘI ANNOU
FERICIT, TUTUROR CUNOSCUȚILOR,
CLIENTILOR ȘI PRIETENILOR

TIMIȘOARA

PRIMA FABRICĂ ROMÂNĂ
DE MĂTASĂ TIMIȘOARA

dorește sărbători fericite și an
nou fericit, tuturor cunoscuți-
lor, clienților și prietenilor.

Țesătorie mecanică de bumbac

MARINESCU ȘI AUSCHER SOC. I. N. C.

TIMIȘOARA STRADA PREYER No. 40

Graniță

Graniță flămândă,
Flămândă, sângerândă,
gând românesc la pândă...
graniță-osândă,
zare de foc și izbândă, —
m'oprese aci, la marginea satului
in ziua ce moare

Și parcă-o simt, svâcnindu-mi subț picioare,
ruptă 'n două — inima Banatului.

ARON COTRUȘ

Cântecul Timocului

In valea Timocului
Arde para focului
Și in zărea necuprinsă
Sburdă flacăra aprinsă.
Li cărese in larg făclii
Ca la șasăute mii...
Dar ce suflet se 'nsenină
In podoaba de lumină?
Simțământul de ciobani
Smuls din negura de ani
Și-a pus vremea căpătăiu
Ca in ziua lor dintăiu.
De subț lepedea din leat
Neamul s'a desmormântat.
Inimile 'n floare cresc
Din pământul românesc.

GRIGORE BUGARIN

Pământ

Pământule, cât sânge noi ți-am dat
De ți-au rodit livezile subț soare?
In vasta legănare de ogoare
E tot trecutul nostru 'nmormântat...

Pământule, și cine te-a iubit
Mai mult de cât duioșii mei țărani?
Lipiți de tine 'n trudnicii lor ani
S'au sbuciumat, s'au stors, s'au dăruit.

Pământule, cât zările se 'ntind
Mi-e sufletul, știind că 'n tine porți
Reînvierea mea prin marii morți
Ce-adâncurile tale îi cuprind.

GRIGORE BUGARIN

In așteptarea Crăciunului la Lugoj

Lugoj, 24. — In orașul nostru cu
vechi tradiții românești, Lugojul, sărbătorile Nașterii Domnului, s'au prăznuit in fiecare an prin manifestații religioase și creștinești, cu frumoase datini, de o adâncă semnificație, intrate de mult in tradiția locală.

Colindele, pițărâii, steaua, trozii, capra ș. a., au fost bucuria multor generații de copii.

Și mai vezi la Lugoj, cete de colindători, formate din oameni maturi, cântând colindele lui Ion Vidu, Tiberiu Brediceanu ori Filaret Barbu, — ca o continuare a vechilor „Vertepuri”.

Dar, spre deosebire de alți ani, in acest an gândul tuturor s'a îndreptat spre armată întâiu și apoi spre cei umili și săraci. Niciodată instituțiile și operele sociale de binefacere nu au fost mai active ca in acest an.

Colecte publice, festivaluri artistice, organizate de „Consiliul de patronaj”, „Crucea Roșie” și „Reuniunea Doamnelor Române”, — vor aduce a'inare, căldură și bucurie in multe case unde „s'a gătat făina in sac și n'avem să-ți dăm colac, Moș Crăciun”!

Și mai sunt preocupați lugojenii cu adunarea banilor pentru pictarea monumentalei biserici ortodoxe, data spre execuție pictorilor A. Demian, C. Bogdan și A. Ciupe, despre care se spune că va fi între cele mai frumoase din țară, după aprecierile făcute de comisia din ministerul cultelor, care a recepționat o parte din picturile executate de maestrul A. Demian.

Corul „Reuniunii de Cântări și Muzică Ion Vidu” a contribuit la mărirea fondului de pictare, prin concertul pe care l-a dat Sâmbătă, 20 Dec. in Teatrul Traian Grozavescu, executând co-

linde din toate provinciile țării.

Dar bucuria cea mai mare va fi, de Crăciun, tot a copiilor și tineretului. Cu o stea făcută dintr'o sită veche, cu 'n comănac de hârtie pe cap și o sabie de lemn in mână, vor in Crăciun și trozi, vestind:

„Că astăzi curata,
Prea nevinovata,
Naște pe Mesia”...

Fecioara Maria

Ionel Munteanu.

Serbarea pomului de Crăciun la întreprinderea Helicon

TIMIȘOARA, 23. — Luni d. m. s. a destășurat solemnitatea sărbătorii pomului de Crăciun la întreprinderea „Helicon” din Timișoara.

Printre numeroșii participanți și oaspeți am remarcat prezența domnilor: Dr. Ion Veverca, directorul general al Băncii Timișoarei, d. I. Popescu, inspector general al muncii, ing. Virgil Birou, președintele Camerei de Muncă, d. sub-inspector Marta, prof. Coman, inspector al organizației „Muncă și Lumină”, avocat dr. Mircea Munteanu etc.

Cuvântul de deschidere l-a rostit in numele direcțiunii d. Virgil Dalea, in numele muncitorilor a vorbit d. Neducin. A urmat apoi destășurarea unui frumos program ocazional compus din colinde și poezii, cântate și rostite in limba română și germană.

La sfârșitul sorbării a mai luat cuvântul d. inspector general Popescu, care in cuvinte bine simțite a subliniat rolul muncitorilor și valoarea pe care o reprezintă acesta in viața socială a unei națiuni.

Dl. Dr. Ion Veverca, directorul general al Băncii Timișoarei, a rostit ci încheiere câteva frumoase îndemnuri către muncitorii întreprinderii, cerându-le și pe viitor să lucreze cu aceeași dragoste și cu aceeași putere de muncă, pentru că țara are nevoie azi mai mult decât ori când de contribuția și aportul lor.

S'a procedat apoi la împărțirea darurilor

La sărbătoarea foarte reușită a întreprinderii „Helicon” au contribuit in mod special d-șoarele prof. Otilia Cotruș și V. Spăc, delegatele organizației „Muncă și Lumină” cari au asistat și, au instruit muncitorii dela aceasta întreprindere.

Corurile foarte bine reușite au fost conduse de dnii: Țăran Nicolae și Hepner Francisc.

Expoziția dnei Victoria Lucaciu

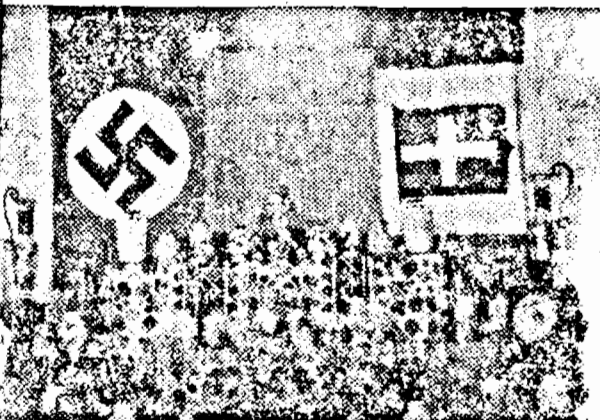
am sărguit să prezentăm cetitorilor
ri realizările d-nei Victoria Lucaciu
omeniul artei ceramice, simțindu ne
ași a insista asupra necesității ab-

solute de a susține și promova o forma
a creației autohtone, care prin con-
tul ei are darul de a cuceri încă un punct
principal din cecece numim și năzuim sa
avem: cultură specific româ-

nostru să se piardă in neputințecase orbecăeli. Totul ce este românesc să se cultive in liniile mari ale unei necontenite dezvoltări.

Cu aceste gânduri am plecat din atât de frumoasa expoziție a dnei Victoria Lucaciu. desvolta până la dimensiunile unei dezvoltate industrii a olăriei artistice, iar din atelierul de azi al dsale vom avea mâine o școală profesională perfect utilată și înzestrată cu material și personal didactic. Astfel, din arta dsale se poate crea o ramură economică înfloritoare, fiind natura ei ca atare.

Pentru realizarea acestui folositor factor economic și artistic totdeauna,

Veșterea unei părți din expoziție

ceremonia nu e permis să fie clasată
rândul artei minore. Ea, din momen-
când este cultivată de talente reale,
pește totată de mult despre sufletul
țional, cât poezia, muzica, pictura,
sculptura. Formele ei imprimă o ex-
sive a spiritualității.

Păstrând in intimitatea locuințelor
astre obiecte de artă care in fiecare
pă le putem avea subț ochi și care
at irânturi din sensibilitatea proprie
poporului nostru, avem prilejul sa ne
ucăm spiritul, simțirea, toată ființa
astră omenească, intr'o măsură colo-
ă, să devenim mai iubitori de cecece
te al nostru și pentru noi.

Arta ceramicei in România nu a luat
avânt dezvoltat. Din snobism, une-
i, din necesitatea de a avea un lucru
umos in casă fără să fie și posibil-
tea de a procura din țară acel lucru,
in lipsa creației indigene, alte ori, noi
împodobim camerele cu lucruri de
port: bibelouri, vase, tot ce se poate

face prin ceramică, chinezești, japoneze,
și-ășa mai departe.

Am văzut expoziția dnei Victoria Lu-
caciui, care rămâne deschisă până dupa
sărbătorile Crăciunului și am avut p.a-
cerea să constatăm că in țara noastră
totuș se practică această frumoasă ar-
tă cu o reală valoare ca execuție și ca
fond românesc. Sprijiniți pe astiel de
constatari nu ne indom ca inceputul de
azi al ceramistei Victoria Lucaciu se va
e necesară o înțelegere a tuturor. În-
țelegerea dnei Victoria Lucaciu o avem
asigurată prin talentul ei și râvna de a
munci, dovedită odată cu deschiderea a-
cestei expoziții. Rămâne o dorință de
viitor, dar de un cât mai apropiat dacă
nu chiar nemijlocit viitor, înțelegerea
tuturor oamenilor de bine, ca din atelier-
ul dnei Victoria Lucaciu avem pepin-
ra necesară pentru creșterea și cultiva-
rea unor întregi serii de talente autohtone in arta ceramice.

Să nu iasășim nimic din cecece este al

Ordinea serviciilor religioase de sfintele sărbători

Miercuri, 24 Decembrie c.: Ajunul
Nașterii Domnului: Orele 10 a. m.: Li-
turgia Sfântului Vasile cel Mare, im-
preună cu Vecernia, in toate bisericile
ort. de pe teritoriul municipiului.

Joi, 25 Decembrie c.: Praznicul Naș-
terii Domnului: Orele 9.30 a. m. Litur-
gie arhierescă in S-ta biserică din car-
tierul IV (Iosefin). Piața Asanești. Ore-
le 15.30 Vecernia, in toate bisericile.

Vineri, 26 Decembrie c.: Soborul Prea
Curatei: Orele 9.30 Liturgia arhierescă
in S-ta biserică din cartierul II. (Fabri-
că). Orele 15.30 Vecernia in toate bise-
ricile.

Sâmbătă, 27 Decembrie c.: Arhidia-
conul Ștefan: Orele 10. Liturgia in toate
bisericile. Orele 15.30 Vecernia.

Joi, 1 Ianuarie 1942: Anul nou și
Sfântul Vasile cel Mare: Orele 9.30 Li-

turgia Sfântului Vasile cel Mare, ur-
mașă de Te Deum in biserică din cartie-
rul IV (Iosefin). Orele 15.30 Vecer-
nia.

Marți, 6 Ianuarie: Botezul Domnului:
Orele 9 a. m. Liturgia arhierescă, im-
preună cu Sfințirea apelor, la biserică
din cartierul II. (Fabrica). Str. Șaguna.
Orele 15.30 Vecernia.

Miercuri, 7 Ianuarie 1942: Sfântul
Ioan Botezătorul: Orele 10 Liturgia.

Crăciunul german în război

Sărbătorile Crăciunului cad din nou într-o vreme când sunt în curs evenimente decisive. Gânduri și salaturi pornește de Crăciun în toată lumea și firește în primul rând soldaților. Unii dintre ei au primit în aceste zile învoirea să plece acasă, spre a petrece sărbătorile în familie, majoritatea celor în uniforme sure sunt nevoiți să fie de Crăciun în cercul camarazilor. În orașe sau sate unde se găsesc încartiruiți soldați, se procedează la un festival adevărat care se aranjează în biserică localității respective. Cântecul corului, format din sute de soldați, umple întreaga biserică. Într-o tăcere sacră ascultă anoi soldații raportul plin de căldură al evangheliei de Crăciun, care începe prin a spune: „Și vestita timpul că împăratul August a dat poruncă ca toată lumea să fie numărată. Acest raport neted cuprinde atâta claritate și putere de convingere. După citirea evangheliei urmează predică, care constituie o dovadă a poporului german. Crăciunul nu este o poveste veche pentru copii, el constituie o fantă uriasă a istoriei mondiale. Crăciunul este mesajul de bucurie că Dumnezeu etern, sfânt și ascuns, determină istoria mondială conform scurturilor sale și totuși se interesează de fiecare din noi. În aceste zile Dumnezeu îi dăruiește fărâșura dintre noi pace și bucurie și ascultăm sfioși cuvintele divine care: „Azi s'a născut părintul sfânt”.

Chiar și soldații care să găsească pe pozițiile înaintate ale frontului, pe înălțimile muntilor, coastele mărilor sau pe îndepărtatele câmpii, cunosc bucuriile Crăciunului căci niciodată frontul și patria nu sunt mai unite decât tocmai în zilele Crăciunului. Multe milioane din germani sunt cu inima, gândul, dorința și dăruirea la acești soldați. Tocmai în aceste zile sunt gândurile și simțămintele poporului german mai ridicate decât oricând. În patrie, în cursul sărbătorilor de Crăciun, dar cu deosebire în seara sfântă, sunt atât de frecventate serviciile divine, încât adesea bisericile nu pot încăpea numărul mare de credin-

cioși. De aceea trebuiesc aranjate mult servicii secundare spre a satisface toate dorințele. Iar dacă în urmă prescripțiilor de camuflaj strălucirea luminilor festive nu poate să răzbată prin geamurile bisericilor, în noaptea liniștită de Crăciun, în întunericul bisericilor decorate festiv și în inima oamenilor este lumină. În aceste zile nenumărați creștini ascultă avântul Evangheliei și multele milioane de oameni cari trăiesc mesajul festiv sunt aceleași cu generațiile poporului german cari au crezut, iubit și sperat, la timpul lor, în această Evanghelie. Efectul bătrânei Evanghelii de război continuă și pe mai departe.

Crăciunul este sărbătoarea cea mai populară și frumoasă a poporului german. Intregul popor german este cuprins de o mare mișcare interioară, iar inima germană se străduiește pe toate căile și felurile să facă altora bucurie. În cursul acestei bucurii de Crăciun își cântă poporul german cântecul sale multiseclar de Crăciun. Nu se măsoară cu nimic tradiția Crăciunului, care a umplut și fructificat un mileniu și jumătate, puterea de imaginație a poporului german, dacă sunt amintite originile sale naturale și preliminarele istorice, care au înlesnit atât de mult răspândirea tradițiilor Crăciunului creștin. Vechii germani în perioada lor precreștină au crezut în propriul lor curaj de viață în forța vitală de nevins a naturii și astfel au prezentat toate manifestările vieții și destinul lor în destinul misterios și bun al nopții sacre și prin aceasta simbolul nemuririi. După cum omul în timp de iarnă este stăpânit de dorul după verdele pădurilor, așa a așteptat și tremurat odinioară în așteptarea Mântuitorului. Nostalgia după verdele pădurii are caracter german, nostalgia după mântuire cuprinde lumea întreagă. Numeroasele lumini ale pomului de Crăciun sunt reflexul luminii din lumea întreagă, care a venit să lumineze marea întunecime a iernii.

Originea pomului de Crăciun de azi se fixează în Alsacia. Din Alsacia a pornit frumosul obicei al pomului de Crăciun, care apoi a cucerit bonomia germană, răspândindu-se în toate țările germane și apoi în lumea întreagă. Actul de mântuire a constituit un gest de nemărginită iubire. Dumnezeu și-a oferit fiul umanității și însuși Dumnezeu s'a transformat în om spre a stăvilii mizeria lumii prin iubirea sa, cecace i-a adus crucificarea. Țara sfântă este cuvântul cel mai luminos din mesajul de Crăciun al Evangheliei. Dumnezeu unic, care ne chiamă, iubește și conduce, este însuși Crăciunul.

Steaua așteptării

de: Onisifor Boroș

Iarăși trăim zile mari și parecă cele pe cari le așteptăm de atâta timp, vor veni mai curând decât credem. Drumul spre isbândă Dumnezeu ni l-a pregătit prin grele încercări pentru ca s'o putem merita.

Glasul înecat în lacrimi, rostește zilnic și'n fiecare clipă, rugăciunea cea mai fierbinte, cea mai înduioșătoare, pentru mântuirea noastră.

Poate ne va auzi Domnul în ce'e din urmă!

Undeva mă așteaptă cutremurat de dor pământul-leagăn al destinului meu. Pe brazdele lui am iubit, m'am bucurat, am plâns, mi-a înflorit copilăria și mă așteaptă eternitatea mormântului. Doamne, în schimbă vremea să-l pot simți sub picioarele mele oboseite de drumul lungilor pribegii. Când se vor întâlni pașii mei cu pământul meu, el va tresări căci mă va recunoaște. Acolo trăește cu sufletul smuls din veșnicia neamului meu, mama. Revederea cum va fi? Atunci vor vorbi ochii plini de lacrimi și inima îmi frământă gânduri așa de frumoase dar și înfiorătoare. Totuși credința în Dumnezeu Dreptății, e sprijinul meu puternic. Pentru aceeași țintă vom trăi, sau vom muri alături, numai să ne facem datoria.

Departate suntem și totuși așa de aproape! Cel mai curat gând al meu, e lângă cei lipsiți de mângâiere și sufletul meu e tot cu dânsii.

Astăzi poșta mi-aduce vești dorite de departe, tocmai de pe malul Someșului bătrân. Sunt felicitări de ziua numelui meu, zi de tristă bucurie pentru mine, căci mi-e gândul împărțit în trei: la tine, unde te-a aruncat viața de pribegă, spre Bicsad unde o mamă îndurerată, — cât de mult o iubesc — cine știe câte lacrimi va fi vărsat cu prilejul acestei

zile! Și sus, la Dumnezeu năde noastre, cele mai curate, acolo, se te odată cu ruga cea mai fierbentă pentru mângâierea celor ce astăzi dură amarul despărțirii.

Doamne! auzi-ne și îndură-te!

Nădejdea celor mai dulci făgăduimi încălzește sufletul; de aceea simt în stare a faptului lucruri, pe oricare altul le-ar crede imposibile.

În fața evenimentelor ce se desfășură acum, sufletul mi-e cuprins de mai sfântă bucurie dar și de-o îngurare fără seamăn. E în bucuria mea, o parte din bucuria mare a mului, ce zi cu zi vede înfăptuirea sul cel mai scump. Răsplata atâtor fe vine și Dumnezeu ne-o trimite scumpii noștri eroi, cei întâi vrednici dânsa. Numai de dragul lor se de noi toți.

Și câți n'o merităm!

De acolo de sus, din lumea dreptății umbrele sfinte ale eroilor de abia cați dintre noi, se coboară să ne căzească pașii pe drumul muncii rod spre binele țării dragi.

Suntem mereu cu dânsii și ei bine vântă tot ceea ce facem cu gând și mă curată.

Să ne încredem lui Dumnezeu, nu ne va lăsa!

SPORT - FOTO - O...

Timișoara I, Str. Solderer No. 1
Sucursala IV, Pul. Berthelot No. 10 tel. 10

Ce'e mai bune și eficiente mașini

La firma
IOSIF STELZNER

TIMIȘOARA
Pta. I. C. Brătianu (lângă
Rabong și Schneider)
Telefon 27 40

Mașini uzate în continuare la ut. 00.41

PRODUSUL RENUMIT BATERII - ACUMULATORI - TUBUR

ZOLANTE - MATERIAL PT. INSTALAȚII

GIF
BATERIA fără acid

GALVANI S. A.
TIMIȘOARA IV — STR. BOLINTINEANU 9
TELEFON: 15-48 și 15-49

DE ANUL NOU!

VINURI, LICHERURI ȘI SHAMPANIE SPECIALA

LA BOMBONERIA **ARLATH**
BULEVARDUL REGELE FERDINAND Nr. 8

„GOBOT”

S. A. R.

BUCUREȘTI

Sucursala Timișoara

În fostul local al depozitului de desfăcere al Fabricii de Postav „Buhuși”

DESFACE EN - GROS MAFURI
TEXTILE INDIGENE ȘI IMPORTATE

Depozitul de desfăcere al
PRODUSELOR FABRICII DE POSTAV „BUHUȘI”

CALENDAR

Mărcuri, 24 Decembrie
 Cuvioasa Martira Eugenia
 Ajunul Crăciunului. Post

Adam și Eva.

FARMACII DE SERVICIU:

„Salvator”, bul. Reg. Ferdi-
 Circ. II: „Șarpe”, p-ța Traian
 III: „Sf. Antoniu”, str. Miron
 Circ. IV: „Steaua”, p-ța gen.
 a 15;

Medici: Panajoth; Mehala: Chio-
 Freidorf; V. Eremici; acestea
 serviciu permanent. Salvarea

TOGRAFE:

1: „Coana Luna”.
 2: „Calea triumfului”.
 3: „Traficanții de devize”.
 4: „O fetiță vieneză”; Sâmbă-
 5: „Emigranta”.
 6: „Șoimana”.
 7: „Am furat un milion”.

Joi, 25 Decembrie

1: Nașterea D-lui Nostru
 2: Cristos.
 3: Nașterea D-lui Nostru
 4: Cristos.

FARMACII DE SERVICIU:

1: C. Jahner, p-ța Libertății;
 2: „Apostol”, p-ța Badea Cârțan
 3: „Șer”, str. Stefan cel Mare 27;
 4: I. Sarga, str. C. Porumbescu
 5: „Sf. Gheorghe”, p-ța gen.
 a 15;

Medici: Panajoth; Mehala: Chio-
 Freidorf; V. Eremici; acestea
 serviciu permanent. Salvarea

**ORIM TUTUROR CERTIFICATI
 PRIETENILOR ZIARULUI
 NOU, SARBATORI FERICE,**

**UMARUL PROXIM AL ZIARU-
 NOSTRU, VA APARE SAMBATA
 DECEMBRIE C.**

DECORAREA UNUI DISTINS
 1: Parintele Liviu Surlașu, paro-
 2: munci Sebel, jud. Timișoara,
 3: decorat de către P.S.S. Vasile E-
 4: l ortodox român al Timișorii cu
 5: 1 de a purta brâu roșu. Timitec
 6: ului nostru colaborator cincore
 7: ri.

UN NOU ZIAR PENTRU POPOR.
 1: In ziua sărbătorilor Crăciunului a a-
 2: 3: 4: 5: 6: 7: 8: 9: 10: 11: 12: 13: 14: 15: 16: 17: 18: 19: 20: 21: 22: 23: 24: 25: 26: 27: 28: 29: 30: 31: 32: 33: 34: 35: 36: 37: 38: 39: 40: 41: 42: 43: 44: 45: 46: 47: 48: 49: 50: 51: 52: 53: 54: 55: 56: 57: 58: 59: 60: 61: 62: 63: 64: 65: 66: 67: 68: 69: 70: 71: 72: 73: 74: 75: 76: 77: 78: 79: 80: 81: 82: 83: 84: 85: 86: 87: 88: 89: 90: 91: 92: 93: 94: 95: 96: 97: 98: 99: 100: 101: 102: 103: 104: 105: 106: 107: 108: 109: 110: 111: 112: 113: 114: 115: 116: 117: 118: 119: 120: 121: 122: 123: 124: 125: 126: 127: 128: 129: 130: 131: 132: 133: 134: 135: 136: 137: 138: 139: 140: 141: 142: 143: 144: 145: 146: 147: 148: 149: 150: 151: 152: 153: 154: 155: 156: 157: 158: 159: 160: 161: 162: 163: 164: 165: 166: 167: 168: 169: 170: 171: 172: 173: 174: 175: 176: 177: 178: 179: 180: 181: 182: 183: 184: 185: 186: 187: 188: 189: 190: 191: 192: 193: 194: 195: 196: 197: 198: 199: 200: 201: 202: 203: 204: 205: 206: 207: 208: 209: 210: 211: 212: 213: 214: 215: 216: 217: 218: 219: 220: 221: 222: 223: 224: 225: 226: 227: 228: 229: 230: 231: 232: 233: 234: 235: 236: 237: 238: 239: 240: 241: 242: 243: 244: 245: 246: 247: 248: 249: 250: 251: 252: 253: 254: 255: 256: 257: 258: 259: 260: 261: 262: 263: 264: 265: 266: 267: 268: 269: 270: 271: 272: 273: 274: 275: 276: 277: 278: 279: 280: 281: 282: 283: 284: 285: 286: 287: 288: 289: 290: 291: 292: 293: 294: 295: 296: 297: 298: 299: 300: 301: 302: 303: 304: 305: 306: 307: 308: 309: 310: 311: 312: 313: 314: 315: 316: 317: 318: 319: 320: 321: 322: 323: 324: 325: 326: 327: 328: 329: 330: 331: 332: 333: 334: 335: 336: 337: 338: 339: 340: 341: 342: 343: 344: 345: 346: 347: 348: 349: 350: 351: 352: 353: 354: 355: 356: 357: 358: 359: 360: 361: 362: 363: 364: 365: 366: 367: 368: 369: 370: 371: 372: 373: 374: 375: 376: 377: 378: 379: 380: 381: 382: 383: 384: 385: 386: 387: 388: 389: 390: 391: 392: 393: 394: 395: 396: 397: 398: 399: 400: 401: 402: 403: 404: 405: 406: 407: 408: 409: 410: 411: 412: 413: 414: 415: 416: 417: 418: 419: 420: 421: 422: 423: 424: 425: 426: 427: 428: 429: 430: 431: 432: 433: 434: 435: 436: 437: 438: 439: 440: 441: 442: 443: 444: 445: 446: 447: 448: 449: 450: 451: 452: 453: 454: 455: 456: 457: 458: 459: 460: 461: 462: 463: 464: 465: 466: 467: 468: 469: 470: 471: 472: 473: 474: 475: 476: 477: 478: 479: 480: 481: 482: 483: 484: 485: 486: 487: 488: 489: 490: 491: 492: 493: 494: 495: 496: 497: 498: 499: 500: 501: 502: 503: 504: 505: 506: 507: 508: 509: 510: 511: 512: 513: 514: 515: 516: 517: 518: 519: 520: 521: 522: 523: 524: 525: 526: 527: 528: 529: 530: 531: 532: 533: 534: 535: 536: 537: 538: 539: 540: 541: 542: 543: 544: 545: 546: 547: 548: 549: 550: 551: 552: 553: 554: 555: 556: 557: 558: 559: 560: 561: 562: 563: 564: 565: 566: 567: 568: 569: 570: 571: 572: 573: 574: 575: 576: 577: 578: 579: 580: 581: 582: 583: 584: 585: 586: 587: 588: 589: 590: 591: 592: 593: 594: 595: 596: 597: 598: 599: 600: 601: 602: 603: 604: 605: 606: 607: 608: 609: 610: 611: 612: 613: 614: 615: 616: 617: 618: 619: 620: 621: 622: 623: 624: 625: 626: 627: 628: 629: 630: 631: 632: 633: 634: 635: 636: 637: 638: 639: 640: 641: 642: 643: 644: 645: 646: 647: 648: 649: 650: 651: 652: 653: 654: 655: 656: 657: 658: 659: 660: 661: 662: 663: 664: 665: 666: 667: 668: 669: 670: 671: 672: 673: 674: 675: 676: 677: 678: 679: 680: 681: 682: 683: 684: 685: 686: 687: 688: 689: 690: 691: 692: 693: 694: 695: 696: 697: 698: 699: 700: 701: 702: 703: 704: 705: 706: 707: 708: 709: 710: 711: 712: 713: 714: 715: 716: 717: 718: 719: 720: 721: 722: 723: 724: 725: 726: 727: 728: 729: 730: 731: 732: 733: 734: 735: 736: 737: 738: 739: 740: 741: 742: 743: 744: 745: 746: 747: 748: 749: 750: 751: 752: 753: 754: 755: 756: 757: 758: 759: 760: 761: 762: 763: 764: 765: 766: 767: 768: 769: 770: 771: 772: 773: 774: 775: 776: 777: 778: 779: 780: 781: 782: 783: 784: 785: 786: 787: 788: 789: 790: 791: 792: 793: 794: 795: 796: 797: 798: 799: 800: 801: 802: 803: 804: 805: 806: 807: 808: 809: 810: 811: 812: 813: 814: 815: 816: 817: 818: 819: 820: 821: 822: 823: 824: 825: 826: 827: 828: 829: 830: 831: 832: 833: 834: 835: 836: 837: 838: 839: 840: 841: 842: 843: 844: 845: 846: 847: 848: 849: 850: 851: 852: 853: 854: 855: 856: 857: 858: 859: 860: 861: 862: 863: 864: 865: 866: 867: 868: 869: 870: 871: 872: 873: 874: 875: 876: 877: 878: 879: 880: 881: 882: 883: 884: 885: 886: 887: 888: 889: 890: 891: 892: 893: 894: 895: 896: 897: 898: 899: 900: 901: 902: 903: 904: 905: 906: 907: 908: 909: 910: 911: 912: 913: 914: 915: 916: 917: 918: 919: 920: 921: 922: 923: 924: 925: 926: 927: 928: 929: 930: 931: 932: 933: 934: 935: 936: 937: 938: 939: 940: 941: 942: 943: 944: 945: 946: 947: 948: 949: 950: 951: 952: 953: 954: 955: 956: 957: 958: 959: 960: 961: 962: 963: 964: 965: 966: 967: 968: 969: 970: 971: 972: 973: 974: 975: 976: 977: 978: 979: 980: 981: 982: 983: 984: 985: 986: 987: 988: 989: 990: 991: 992: 993: 994: 995: 996: 997: 998: 999: 1000: 1001: 1002: 1003: 1004: 1005: 1006: 1007: 1008: 1009: 1010: 1011: 1012: 1013: 1014: 1015: 1016: 1017: 1018: 1019: 1020: 1021: 1022: 1023: 1024: 1025: 1026: 1027: 1028: 1029: 1030: 1031: 1032: 1033: 1034: 1035: 1036: 1037: 1038: 1039: 1040: 1041: 1042: 1043: 1044: 1045: 1046: 1047: 1048: 1049: 1050: 1051: 1052: 1053: 1054: 1055: 1056: 1057: 1058: 1059: 1060: 1061: 1062: 1063: 1064: 1065: 1066: 1067: 1068: 1069: 1070: 1071: 1072: 1073: 1074: 1075: 1076: 1077: 1078: 1079: 1080: 1081: 1082: 1083: 1084: 1085: 1086: 1087: 1088: 1089: 1090: 1091: 1092: 1093: 1094: 1095: 1096: 1097: 1098: 1099: 1100: 1101: 1102: 1103: 1104: 1105: 1106: 1107: 1108: 1109: 1110: 1111: 1112: 1113: 1114: 1115: 1116: 1117: 1118: 1119: 1120: 1121: 1122: 1123: 1124: 1125: 1126: 1127: 1128: 1129: 1130: 1131: 1132: 1133: 1134: 1135: 1136: 1137: 1138: 1139: 1140: 1141: 1142: 1143: 1144: 1145: 1146: 1147: 1148: 1149: 1150: 1151: 1152: 1153: 1154: 1155: 1156: 1157: 1158: 1159: 1160: 1161: 1162: 1163: 1164: 1165: 1166: 1167: 1168: 1169: 1170: 1171: 1172: 1173: 1174: 1175: 1176: 1177: 1178: 1179: 1180: 1181: 1182: 1183: 1184: 1185: 1186: 1187: 1188: 1189: 1190: 1191: 1192: 1193: 1194: 1195: 1196: 1197: 1198: 1199: 1200: 1201: 1202: 1203: 1204: 1205: 1206: 1207: 1208: 1209: 1210: 1211: 1212: 1213: 1214: 1215: 1216: 1217: 1218: 1219: 1220: 1221: 1222: 1223: 1224: 1225: 1226: 1227: 1228: 1229: 1230: 1231: 1232: 1233: 1234: 1235: 1236: 1237: 1238: 1239: 1240: 1241: 1242: 1243: 1244: 1245: 1246: 1247: 1248: 1249: 1250: 1251: 1252: 1253: 1254: 1255: 1256: 1257: 1258: 1259: 1260: 1261: 1262: 1263: 1264: 1265: 1266: 1267: 1268: 1269: 1270: 1271: 1272: 1273: 1274: 1275: 1276: 1277: 1278: 1279: 1280: 1281: 1282: 1283: 1284: 1285: 1286: 1287: 1288: 1289: 1290: 1291: 1292: 1293: 1294: 1295: 1296: 1297: 1298: 1299: 1300: 1301: 1302: 1303: 1304: 1305: 1306: 1307: 1308: 1309: 1310: 1311: 1312: 1313: 1314: 1315: 1316: 1317: 1318: 1319: 1320: 1321: 1322: 1323: 1324: 1325: 1326: 1327: 1328: 1329: 1330: 1331: 1332: 1333: 1334: 1335: 1336: 1337: 1338: 1339: 1340: 1341: 1342: 1343: 1344: 1345: 1346: 1347: 1348: 1349: 1350: 1351: 1352: 1353: 1354: 1355: 1356: 1357: 1358: 1359: 1360: 1361: 1362: 1363: 1364: 1365: 1366: 1367: 1368: 1369: 1370: 1371: 1372: 1373: 1374: 1375: 1376: 1377: 1378: 1379: 1380: 1381: 1382: 1383: 1384: 1385: 1386: 1387: 1388: 1389: 1390: 1391: 1392: 1393: 1394: 1395: 1396: 1397: 1398: 1399: 1400: 1401: 1402: 1403: 1404: 1405: 1406: 1407: 1408: 1409: 1410: 1411: 1412: 1413: 1414: 1415: 1416: 1417: 1418: 1419: 1420: 1421: 1422: 1423: 1424: 1425: 1426: 1427: 1428: 1429: 1430: 1431: 1432: 1433: 1434: 1435: 1436: 1437: 1438: 1439: 1440: 1441: 1442: 1443: 1444: 1445: 1446: 1447: 1448: 1449: 1450: 1451: 1452: 1453: 1454: 1455: 1456: 1457: 1458: 1459: 1460: 1461: 1462: 1463: 1464: 1465: 1466: 1467: 1468: 1469: 1470: 1471: 1472: 1473: 1474: 1475: 1476: 1477: 1478: 1479: 1480: 1481: 1482: 1483: 1484: 1485: 1486: 1487: 1488: 1489: 1490: 1491: 1492: 1493: 1494: 1495: 1496: 1497: 1498: 1499: 1500: 1501: 1502: 1503: 1504: 1505: 1506: 1507: 1508: 1509: 1510: 1511: 1512: 1513: 1514: 1515: 1516: 1517: 1518: 1519: 1520: 1521: 1522: 1523: 1524: 1525: 1526: 1527: 1528: 1529: 1530: 1531: 1532: 1533: 1534: 1535: 1536: 1537: 1538: 1539: 1540: 1541: 1542: 1543: 1544: 1545: 1546: 1547: 1548: 1549: 1550: 1551: 1552: 1553: 1554: 1555: 1556: 1557: 1558: 1559: 1560: 1561: 1562: 1563: 1564: 1565: 1566: 1567: 1568: 1569: 1570: 1571: 1572: 1573: 1574: 1575: 1576: 1577: 1578: 1579: 1580: 1581: 1582: 1583: 1584: 1585: 1586: 1587: 1588: 1589: 1590: 1591: 1592: 1593: 1594: 1595: 1596: 1597: 1598: 1599: 1600: 1601: 1602: 1603: 1604: 1605: 1606: 1607: 1608: 1609: 1610: 1611: 1612: 1613: 1614: 1615: 1616: 1617: 1618: 1619: 1620: 1621: 1622: 1623: 1624: 1625: 1626: 1627: 1628: 1629: 1630: 1631: 1632: 1633: 1634: 1635: 1636: 1637: 1638: 1639: 1640: 1641: 1642: 1643: 1644: 1645: 1646: 1647: 1648: 1649: 1650: 1651: 1652: 1653: 1654: 1655: 1656: 1657: 1658: 1659: 1660: 1661: 1662: 1663: 1664: 1665: 1666: 1667: 1668: 1669: 1670: 1671: 1672: 1673: 1674: 1675: 1676: 1677: 1678: 1679: 1680: 1681: 1682: 1683: 1684: 1685: 1686: 1687: 1688: 1689: 1690: 1691: 1692: 1693: 1694: 1695: 1696: 1697: 1698: 1699: 1700: 1701: 1702: 1703: 1704: 1705: 1706: 1707: 1708: 1709: 1710: 1711: 1712: 1713: 1714: 1715: 1716: 1717: 1718: 1719: 1720: 1721: 1722: 1723: 1724: 1725: 1726: 1727: 1728: 1729: 1730: 1731: 1732: 1733: 1734: 1735: 1736: 1737: 1738: 1739: 1740: 1741: 1742: 1743: 1744: 1745: 1746: 1747: 1748: 1749: 1750: 1751: 1752: 1753: 1754: 1755: 1756: 1757: 1758: 1759: 1760: 1761: 1762: 1763: 1764: 1765: 1766: 1767: 1768: 1769: 1770: 1771: 1772: 1773: 1774: 1775: 1776: 1777: 1778: 1779: 1780: 1781: 1782: 1783: 1784: 1785: 1786: 1787: 1788: 1789: 1790: 1791: 1792: 1793: 1794: 1795: 1796: 1797: 1798: 1799: 1800: 1801: 1802: 1803: 1804: 1805: 1806: 1807: 1808: 1809: 1810: 1811: 1812: 1813: 1814: 1815: 1816: 1817: 1818: 1819: 1820: 1821: 1822: 1823: 1824: 1825: 1826: 1827: 1828: 1829: 1830: 1831: 1832: 1833: 1834: 1835: 1836: 1837: 1838: 1839: 1840: 1841: 1842: 1843: 1844: 1845: 1846: 1847: 1848: 1849: 1850: 1851: 1852: 1853: 1854: 1855: 1856: 1857: 1858: 1859: 1860: 1861: 1862: 1863: 1864: 1865: 1866: 1867: 1868: 1869: 1870: 1871: 1872: 1873: 1874: 1875: 1876: 1877: 1878: 1879: 1880: 1881: 1882: 1883: 1884: 1885: 1886: 1887: 1888: 1889: 1890: 1891: 1892: 1893: 1894: 1895: 1896: 1897: 1898: 1899: 1900: 1901: 1902: 1903: 1904: 1905: 1906: 1907: 1908: 1909: 1910: 1911: 1912: 1913: 1914: 1915: 1916: 1917: 1918: 1919: 1920: 1921: 1922: 1923: 1924: 1925: 1926: 1927: 1928: 1929: 1930: 1931: 1932: 1933: 1934: 1935: 1936: 1937: 1938: 1939: 1940: 1941: 1942: 1943: 1944: 1945: 1946: 1947: 1948: 1949: 1950: 1951: 1952: 1953: 1954: 1955: 1956: 1957: 1958: 1959: 1960: 1961: 1962: 1963: 1964: 1965: 1966: 1967: 1968: 1969: 1970: 1971: 1972: 1973: 1974: 1975: 1976: 1977: 1978: 1979: 1980: 1981: 1982: 1983: 1984: 1985: 1986: 1987: 1988: 1989: 1990: 1991: 1992: 1993: 1994: 1995: 1996: 1997: 1998: 1999: 2000: 200

POPORUL ROMÂN PRIN FAPTELE SALE SI-A CĂȘTIGAT UN L

de frunte între popoarele ce duc războiul stăruind contra bolșevismului lăsând în urmă pe cei
 prin intrigă, vorbe și laude deșarte cred că pot ascunde adevărul și falsifica istoria
Ordinul de zi către Armată al dlui Mareșal Ion Antonescu

București, 24. (Rador.) — D. Mareșal Antonescu a dat următorul ordin de zi către armată:

Țara noastră datorită eroismului și sacrificiilor fiilor ei și-a atras admirațiunea nu numai a aliaților săi dar chiar a lumii întregi. Prestigiul și moralul se ridică astăzi deasupra celor mai strălucitoare epoci eroice ale istoriei noastre.

Socotesc necesar să arăt armatei și cu deosebire celor ce luptă sau stau de veghe departe de țară că această situațiune se datorește vitejiei trupelor și comandanților ei, energiilor și activității întregii națiuni.

Poporul român umilit și desconsiderat ieri și-a asigurat spre răsărit drepturile și își împlinește azi misiunea lui

istorică în această parte a Europei.

PRIN FAPTELE SALE SI-A CĂȘTIGAT UN LOC DE FRUNTE ÎNTRE POPOARELE CE DUC RĂZBOIUL SFÂNT CONTRA BOLȘEVIZMULUI, LĂSÂND ÎN URMA PE CEI CE PRIN INTRIGĂ VORBE ȘI LAUDE DEȘARTE CRED CĂ POT ASCUNDE ADEVĂRUL ȘI FALSIFICA ISTORIA.

AM FACUT GRELE SACRIFICII NU NE RAMANE DECAT SĂ STRĂM DREPTUL PREȚIOS CĂȘTIGAT FI UȘOR DE PIERDUT DACA VOM ARĂTA PRIN BARBAȚIE ȘI NACITATE TRAINICIA SUCCESUROR NOASTRE, VITALITATEA NEAMULUI ȘI ÎNTĂETATEA NAȚIONALITĂȚII. PRINȚE POPOARELE LUMII CIVILIZATE.

Sarcina aceasta grea dar măreață rămăsă în primul rând pe umerii ofițerilor și cavaleriei și în al doilea rând pe umerii soldaților și altele mari unități ale armatei a căror pot fi gata în tot momentul pentru acțiune.

Gloria cu care s'au încununat luptele de ieri și de azi îmi dau dreptul să cred că și luptătorii de azi și de mâine vor ține sus steagul patriei recunoscătoare.

MAREȘAL ANTONESCU

D. Churchill la Washington în revederile premierului Britanic

Washington, 24. (Rador.) — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Postul britanic de radio anunță în legătură cu sosirea în Statele Unite a dlui Churchill și Beaverbrook, din suita dlui Churchill fac parte și amiralul Pound, șeful statului major imperial sir John Dill, mareșalul aviației britanice Sir Charles Portal precum și Dominant ambasadorul Statelor Unite la Londra și Harriman trimis special al dlui Roosevelt.

Stockholm, 24. (Rador.) — Corespondentul Agenției DNB comunică:

Se anunță din Washington că întrevederea dintre președintele Roosevelt și d. Churchill va fi urmată de alte conferințe, la care vor lua parte reprezentanții domeniilor britanice, Indiilor Olandeze, Chinei și Sovietelor.

Stockholm, 24. (Rador.) — Corespondentul Agenției DNB anunță:

serviciul de informații britanic comunică că d. Churchill, lordul Beaver-

brook, însoțit de experții militari și navali au sosit în Statele Unite. Ei vor discuta cu președintele Roosevelt toate problemele în legătură cu coordonarea eforturilor de război.

Stockholm, 24. (Rador.) — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Postul de radio britanic anunță că la Ottawa s'a declarat oficial că d. Mackenzie King va merge la Washington pentru a lua parte la conferințele dintre d. Roosevelt și Churchill.

VICTORIILE JAPONENEZĂ ZĂDĂRNICESC ORICE ACȚIUNE ANGLO-AMERICANĂ

Anglia renunță la supremăția navală japoneză

Amsterdam, 24. (Rador.) Corespondentul Agenției DNB anunță:

Comentariul postului de radio din Londra, ocupându-se de situația din Asia orientală a declarat:

Acum 15 zile japonezii au dat un mare atac în Pacific. Știrile pe care le primim azi din acea regiune sunt mult mai rele decât ne așteptăm. Ceea ce este mai supărător în Pacific este faptul că până acum nu s'a putut să se întreprindă nimic hotărâtor împotriva supremăției navale pe care japonezii o dețin în marea Chinei meridionale și în Pacificul occidental.

Nouile cuceriri japoneze

Tokio, 24. (Rador.) Corespondentul Agenției DNB anunță că trupele japoneze nu se mai află acum decât la 15 km spre nord est de Ipon. Pierderea acestei

localități ar fi și mai gravă decât pierderea insulei Penang, căci dela Ipon spre Singapur pornește o șosea modernă.

Dacă noi nu putem să restabilim preponderența navală anglo-americană într'un termen scurt Singapore și Manila vor fi grav amenințate.

Bangkok, 24. (Rador.) Corespondentul Agenției DNB transmite:

Se semnalează un violent atac dat de avioanele japoneze împotriva orașului

Kuala Lumpur sediul guvernului federal al Statelor Malaeze, atac care a provocat considerabile stricăciuni obiectivelor militare. Mai multe avioane britanice au atacat localitatea Nushin, o stațiune balneară thailandeză fără importanță militară, provocând ușoare stricăciuni.

Nanking, 24. (Rador.) Un purtător de cuvânt al armatei japoneze a anunțat că Luni englezii se mai aflau la Hongkong în posesiunea a șapte forturi pe care le aparau cu îndârjire.

Kaulunul, a declarat același purtător de cuvânt — ale cărui declarații sunt retransmise de corespondentul agenției DNB a fost cucerit într'un atac de noapte, la baionetă, făcut de trupe japoneze care au primit o instrucție specială pentru asemenea lupte.

Tokio, 24. (Rador.) Corespondentul Agenției DNB anunță că rezistența britanică la Hongkong a fost frântă.

Numărul prizonierilor britanici până la 23 Decembrie se ridică la 1119 din care 118 englezi, 814 hinduși și 187 chinezi.

Serbarea pomului de Crăciun a Ministerului Muncii

Darul dlui Dr. Ley, conducătorul frontului muncitoresc german

București, 24 (Rador). — Eri la orele 11 dimineața în sala cinematografului Aro s'a desfășurat în prezența dnei Maria Mareșal Antonescu, dlui prof. Mihai Antonescu vicepreș. Consiliului de miniștri, dnei și dlui von Killinger ministrul Germaniei, Contelui de Caya Rojas ministrul Spaniei, general Sichițiu ministrul agriculturii, dnei și dlui C. Danulescu subsecretar de stat al muncii, prof. Al. Marcu ministru subsecretar de stat al presei și propagandei, dlui rector Horia Hulubei etc, festivalul de Crăciun organizat de Ministerul Muncii cu con-

cursul orchestrei Societății române de Radio difuziune a Corului „România”, a corului Sfintele Patriarhii, a școalei de balet și artiștilor dela Opera Română și dela Teatrul „Muncă și Lumină”.

D. Stanculescu directorul organizației „Muncă și Lumină” a rostit un cuvânt ocazional anunțând la sfârșit că d. dr. Ley, conducătorul frontului muncitoresc german a trimis o importantă sumă de bani drept dar de Crăciun pentru copiii muncitorilor nevoiași dela noi. A urmat programul. Apoi s'au împărțit daruri de Crăciun.

Lupte violente contra Sovietelor

Berlin, 24 (Rador) — Dela marele cartier general al Fuhrerului înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Luptele violente în sectorul central al frontului de est continuă.

În mai multe puncte trupele noastre au respins cu succes putericele atacuri ale formațiunilor inamice provocând înamicului pierderi sângeroase și au distrus nume-

roase care de asalt și tot felul de vehicule scotând din luptă mai multe baterii.

În apele Sevastopolului forțele aeriene germane au avariat prin bombe date pînă un vas de război sovietic. Avioanele noastre au scufundat un cargobot de mărime mijlocie la est de Peninsula Pescarilor alt vas de comerț a fost avariat prin loviturile de bombe în golful Kola.